உ

முருகன் துணை.

நமது குலத்தொழில் யாது?

அரச குலத்தைக் குறித்து

எழுதிய

ஓர் பிரபந்தம்.

இஃது

[illegible]

க்ஷத்திரிய மித்திரன் பத்திராதிபரும்,

ஆரிய க்ஷத்திரியகுல விளக்க நூலாசிரியருமாகிய

த. விஜயதுரைசாமி கிராமணி அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை

க்ஷத்திரிய மித்திரன் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922.

விலை அணா 5.] [தபால் பிரத்தியேகம்.

" எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" (திருக்குறள்)

த. விஜயதுரைசாமி கிராமணி

(இந்நூலாசிரியர்.)

முன்னுரை:

"தேடிய வடியவர் மனத்தில் நின்றதாள்
நாடிய சுந்தரர்க் கருளு நல்லதாள்
கோடிய காலனை யுதைத்துத் தில்லையுள்
ஆடியே சிவந்ததாள் என்னை யாண்டதாள்."

சீருஞ் சிறப்புஞ் செழித்தோங்கும் இந்த இந்தியா அல்லது பரதகண்டத்தில் "தொழில்" என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பட்ட படித்தரமாயுள்ளது. அது "கருமமுஞ் செயலுந் தருமமுந் தொழிலும், வினையு மொருபொருள் விதியுமாகும்" என்னுந் திவாகரத்தால் "கருமம், செயல், தருமம், வினை" எனப் பல பெயர் குறித்த ஒருபொருள் திரிச்சொல். பூர்வம் ஒவ்வொரு கூட்டத்தவருக்கும் ஒவ்வொரு தொழில் கொடுக்கப்பட்டது. அக்கூட்டத்தவருக்கு அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட தொழிலை நோக்கியே பெயர்களும் இடப்பட்டது. அப்பெயர்கள் பிற்காலத்தில் அக்கூட்டத்தவருக்கு சாதிப் பெயராக நின்று நிலைத்து விட்டன. இவ்விதம் சாதி என்பது தொழிலை நோக்கி ஏற்பட்டதே யன்றி, சாதியை நோக்கி தொழில் ஏற்படவில்லை. அப்படி பூர்வம் ஏற்பட்ட சாதிப் பெயரும், தொழிலும் தொன்றுதொட்டு ஒவ்வொரு கூட்டத்தவரையும் விட்டு விலகாது நாளதுவரையும் விளங்கி வருகின்றன. இதற்குதாரணமாக:—பிராமணர் என்பார் வேதாதி கிருத்தியங்களுக் குட்பட்டும், ஓமாதி கிருத்தியங்களைச் செய்தும் வருகின்றனர். இதைப்போல், செட்டிகள் வர்த்தகத்தை

யும், வேளாளர் பயிரையும், குயவர் மட்பாண்டங்களையும், பரவர் சமுத்திரத்தையும் பரிபாலித்து வருகின்றனர். இவ்விதம் ஒவ்வொரு சாதியாரும், அவர்களது சாதிப் பெயர்களுக்குரிய தொழிலைப் பெரும்பாலும் நாளதும் ஆண்டு அநுபவித்து வருகிறார்கள்.

ஆயின் சில கூட்டத்தவர் இக்காலத்தில் சாதிப்பெயர் வேறு, தொழில் வேறாக மாறி வழங்கி வருகின்றனர். அப்படி மாறி நிற்பவர்களுக்கு சாதிப்பெயர் மாறினவா? அல்லது தொழில் மாறினவா? எனவாராய வேண்டின், சாதிப்பெயரோ இவ்விந்தியாவில் என்றும் ஒருபடித்தரமாக் நின்று நிலைத்துவிட்டது. தொழிலோ மாறிமாறி வரக்கூடியது. இது உலக அநுபவம். அப்படி தொழில் மாறி நிற்பவர்கள் பெறும்பாலும் இவ்விந்தியாவில் அரச வம்ஸத்தவர்களே யாவர். அவர்கள் இகலரசரால் இடுக்கணுற்று, அவர்கள் சாதிக்குரிய தொழிலையும் இகலரசர் பால்விட்டு, இழிந்ததொழிலைப் புரிந்து வருகின்றனர்.

"Kshatriyas found in Bengal, at the present day, instead of forming a Warrior Class, They are returned in the census as a trading caste." Vide, W. W. Hunter's Statistical Account of Bengal, Vol. IX, P. 286.

"தற்காலத்தில் பெங்காலில் காணப்படும் க்ஷத்திரியர்கள் குடிமதிப்பில் யுத்தசாதியாராக இருப்பதற்கு பதிலாக, வர்த்தக சாதியாராக மாறி யிருக்கிறார்கள்." என்பதாம். இப்பகுதியை நோக்க அரசர்களே தொழில் மாறி யிருப்பதாக விளங்குகின்றது. இதையனுசரித்து நமக்குரிய சாதிப்பெயரும், தொழிலும் ஒன்றோடொன்று ஒத்துவராமல் மாறுபட்டிருக்கின்றன. அப்படி நம்சாதிப்பெயரோடு மாறுபட்ட தொழிலை

நம் சாதிப்பெயரோடு ஒன்றுபடுத்த, 1862-ம் வருடத்தி லிருந்து, சில மேதாவிகளெனப் பெயர்படைத்தவர்கள், அவர்களது யுக்திப்பிரயோகங்களை யெல்லாம் பிரயோகித்து, அந்த 1862-ம் வருடத்திற்கு முந்தின நூற்களுக்கு விரோத மாக வெழுதி வருகிறார்கள். இவர்கள் தங்களது மூளையை கடன் கொடுத்து விட்டு, பிறருடைய அறிவை விலைக்கு வாங்குபவராவர். மற்றவர்களுடைய மனதை யறியவிருப்பு வதைப் பார்க்கிலும், தங்களுடைய மனதை யறியச்சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதே, அறிவைப்பெற்றதாலாகிய பெரும் பயனாகும். முற்காலத்தில் விவேகிகள் குறித்த விஷயத்தை நினைந்து நினைந்துத் தாமே ஆராய்ச்சிசெய்ய ஆரம்பித்தனர். அநேககிரந்தங்களை வாசிப்பதினாலேயே ஒருவனுக்குச் சிறந்த அறிவுண்டாகுமென்பதில்லை. சுயஆராய்ச்சி யில்லாத மன திற்கு, அதிகபடிப்பினால் என்ன பலன்? ஆகவே எடுத்துக் கொண்ட விஷயம் எவ்வளவுதூரம் சரியானதென்று ஆராய் ச்சிசெய்யாமல் புத்தகத்தில் சொன்னதுதான் சரியென்று; மூடத்தனமாய் நம்பிவிடும்பட்சத்தில், மானிட விவேகம் விருத்தி யடைவதற்குப் பதிலாய்க் குன்றிவிடும். ஆகவே சாதிப்படிப்பும் மற்ற வித்தைகளைப்போலவே பழக்கத்தைப் பொறுத்ததாயும், நீண்டநாளைய உழைப்பை வேண்டியதாயு மிருக்கிறது. சாமான்யமாய் அறியக்கூடியதல்ல. அத்தகைய உழைப்புகளில்லாமல் சில அறிவீனர்கள் B. A., M. A. பரிக்ஷை செய்துவிட்டோம், எல்லாம் அறிந்து விட்டோம் என்னும் அகம்பாவங் கொண்டு, நம் முன்னோர்களால் எழு தப்பட்டுள்ள கருத்துகளை யனுசரியாமலும், சாஸ்திர சம்ம தத்திற்கு விரோதமாகவும் எழுதியுள்ளார்கள். அத்தகைய அவிவேகிகளுக்கு அறிவையூட்டும் அருஞ்சுடராக "நமது குலத்தொழில் யாது?" என்னும் இப்பிரபந்தத்தைப் பிரகாசப் படுத்த நேர்ந்தது.

இவ்விஷயம் கமுதி, வித்தியாபிவிர்த்தி சங்கம், 5, 6-வது வருடப்பூர்த்திக் கொண்டாட்டத்தில் (24-4-1922) "நமது குலத்தொழில்" என்னுந் தலைமையின்கீழ் எம்மால் பேசியதும்; சிவகாசியில் கூடிய "நாடார் மஹாஜன சங்கம், 8-வது கான்பரன்ஸ், மூன்றாந்தினம்" (29-6-1922) ஆரம்பத்தில் "நம் சாதிக்குரிய தல்லாததும், காலமாறுபாட்டால் நம் சாதியாரில் சிலர் கையாண்டு வருவதுமான "கள்" இறக்குந் தொழிலை நம் குலத்தினர் முற்றிலும் நிறுத்தி விடவேண்டுமென்றும், கள்ளுக்கடை ஏலம் எடுக்கவாவது, கள் விற்கவாவது கூடாதென்றும், இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறது." என்ற தீர்மானத்தை, அருப்புக்கோட்டை "நாடார் குல மித்திரன்" பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான், சூ. ஆ. முத்து நாடார் அவர்களால் பிரரேபிக்க; மதுரை, "பாண்டியகுல தீபம்" பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான், K. S. அருணகிரி நாடார் அவர்களால் ஆமோதித்து, சென்னை "க்ஷத்திரிய மித்திரன்" பத்திராதிபராகிய எம்மால் ஆதரித்தும் பேசியதாகும். நாம் எவ்விஷயத்தை எடுத்துரைப்பினும் அஃது நியாய சமூகத்தில் புராதன நூற்களுக்கு மாறுபடாமல் நிலைத்து நிற்பதுதான் கனம் பெறும். ஆகவே, யாம் வெளியிடும் இந்நூலும் நியாயவாதிகள் சமூகத்தில் கனம் பெறுமென்பதே யாம்.

உ

முருகன் துணை.

நமது குலத்தொழில் யாது?

"உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்."

இந்தியாவில் ஒவ்வொரு கூட்டத்தவருக்கும் ஒவ்வொரு தொழில் குலத்தொழிலாக உரியது. முற்காலத்தில் அத்தொழிலை நோக்கியே அக்கூட்டத்தவருக்கு சாதிப்பெயரும், பட்டப்பெயரும் இடப்பட்டது. அப்படி இடப்பட்ட சாதிப்பெயர், பட்டப்பெயரோடு பொருந்தி நின்ற தொழிலையே "குலத்தோழில்" எனப்படும்.

இதற்கு உதாரணமாக பிராமணனைக் கவனிப்பாம்.

"மூன்றழ லொன்மறை முனிவர் தோய்ந்து
மறைநீ ருகுத்தலின் மறையோ னாகியும்" *

எனக் கல்லாடர் கூறியவாறு பிராமணன் கர்ம மீமாம்சையைப் படித்து யாகாதி கிருத்தியங்களைச் செய்தலும், பிரம்ம மீமாம்சையைப் படித்து யோகாதி கிருத்தியங்களைச் செய்தலும், அவர்களுக்கென்றேற்பட்ட தொழில்கள். இவைகள் திவாகர நிகண்டுகளில்கூறும் 'வேதம்ஓதல், யாகஞ்செய்தல்†'

* கல்லாடம், 11-வது அகவல்.

† "ஓத லோது வித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல், ஈதலேற்ற லென்றிரு மூவகை, யாதிக்காலத் தந்தண ரறுதொழில்" (திவாகரம்.)

என்னும் அறுதொழில்களுள் அடங்கும். இவற்றுள் வேதம் ஓதலால் பிராமணன் (பிராமணம்=வேதம், அதையோது பவன் பிராமணன்) என்னும் பெயரும்; யாகஞ்செய்தலால் வேதியன் (வேதிகை=யாகம், அதை செய்பவன் வேதியன்) என்னும் பெயரும், அத்தொழிலை யுடையார்க்கு சாதிப் பெயர்களாய் நிற்கின்றன. ஆகவே "குலத்தொழில்" என்பது சாதிப்பெயரோடு நிற்குந்தொழில் எனப் பொருள்கொள்ளும். இக்காலத்தில் ஒரு சாதியார் தன் சாதிக்குரியதல்லாத தொழிலைச்செய்து ஜீவித்தலும் இயற்கையே! அத்தொழிலை மநுவும், பராசரும் ஆபத்துத் தருமம் * என்கின்றனர்.

ஆயின் சிலர் தாங்கள் உயரவேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டு இதுவரைக்கும் கையாண்டுவராத, தன் சாதிக்குரிய தல்லாத பட்டப்பெயர்களாகிய இராஜா பூபதி வர்மா என்னும் பெயர்களை வைத்துக்கொண்டு, இரண்டொரு வருடமாகத் தடமாடி வருகின்றனர். அப்படி வழங்கி வருதலை இன்ன தருமமென ஸ்மிருதியாதிகளில் கூறாததால், அதை அயோக்கிய தருமம் என முடிப்பாம். அதனால் அவர்கள் உயர்ந்துவிட மாட்டார்கள் எனவும் அறிவிப்பாம். இதற்கு உதாரணமாக கன்னெடையரைக் கவனிப்பாம். கன்னெடையர் பட்டப் பெயரால் ஐயர் என வெளிப்படுகின்றனர். அப்படி அவர்கள் ஐயர் என்னும் பட்டப்பெயரை பெற்றிருத்தலால் பிராமணர் என்கலாமா? ஆகார் எனத் தடுத்தற்கே கன்னெடையர் என்னுஞ் சாதிப்பெயர் குறுக்கிடுகின்றது. இதைப்போல் நூதனப் பட்டப்பெயர் வைத்துக்கொள்பவரும், தங்கள் சாதிப்பெயரை நோக்க அவமானப்படுவர் எனவறியவும். இவ்வித அசம்பாவிதம் ஏற்படாமல் இருக்க சாதிப்பெயரோடும், பட்டப்பெயரோடும், தொழிலும் ஒத்திருக்கப் பார்க்கவேண்டும்.

---

* மநுஸ்மிருதி, -10வது அத்தியாயம், 95-வது சுலோகம்.

ஈண்டு தலையங்கமாக வெளிப்படும் 'நமது குலத்தொழில்' என்னுந் தொடரில் நமது என்னும் பகுதி, இந்நூலாசிரியனாகிய எம்மையும், எமது குலத்தவர்களையும் உளப்படுத்தும். "குலத்தொழில்" என்பது மேற்கூறியவாறு "நமது பட்டப் பெயரோடு, சாதிப் பெயரும் பொருந்தி, அவற்றிற் கினமாக நிற்குந் தொழில்" எனப் பொருள்கொள்ளும். இதைத்தான் "குலத்தொழில்" எனப்படும்.

நமது குலத்தவருக்கு நீண்டகாலமாக சான்றார் என்னுஞ் சாதிப்பெயரும், "கிராமணி, நாடான்" என்னும் பட்டப் பெயர்களும் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருகின்றன.

இவற்றுள் நமக்குரிய சாதிப்பெயராகிய,

(a) சான்றான் என்பது சூரியனையும், சூரிய குலத்தவனையும், அரசனையும், அறிவோனையுங் குறிக்கும். இச்சான்றான் என்பது இத்தமிழ் எல்லையில் நம் குலத்தவருக்கன்றி, அதாவது கிராமணி நாடாருக் கன்றி, மற்ற சாதியார்களுக்கு சாதிப் பெயராய் வழங்குதலின்று. இதன் விபரம் எம்மால் வெளிப்படுத்தப்படும் "சான்றார் என்னுஞ் சொல் ஆராய்ச்சி" என்னும் நூலில் விரிவாகக் காணலாம்.

(b) கிராமணி என்பது அரசனையும் சிரேஷ்டனையுங் குறிக்கும். இக்கிராமணி என்பது இவ்விந்தியாவில் நம் குலத்தவருக்கன்றி, மலையாளத்தில் கிராமத்தையுடைய நம்பூரி பிராமணருக்கும், சேலத்தில் கைக்கோளர் சாதித்தலைவனுக்கும், வடதேசத்து (Khatris) காத்திர அரச வம்ஸத்தவருக்கும் வழங்கி வருகின்றது. இதன் உண்மை எம்மால் இயற்றப் படும் "கிராமணி என்னுஞ் சொல் ஆராய்ச்சி" என்னும் நூலில் உணர்த்தப்படும்.

(c) 'நாடான்' என்பது அரசனைக் குறிக்கும். இப்பெயர் இத்தமிழ் எல்லையில் நமது குலத்தவருக்கன்றி மற்றவர்

களுக்கு சாதிப் பட்டப்பெயராய் வழங்குதலின்று. இதன் விளக்கம் இனி பிரசுரமாகும் "நாடார் என்னுஞ் சொல் ஆராய்ச்சி" என்னும் நூலில் இனிது விளங்கக் காணலாம். ஆகவே, இம்மூன்று பெயரும் அரசரைக் குறித்தலால் நாம் அரசரென மூந்துகின்றோம்.

இச்சாதிப் பெயர்களுக்குரிய தொழிலுண்டாவெனக் கவனிப்பாம். தற்காலம் நம் குலத்தவர்களுள் பலர் வுர்த்தகத்தையும், சிலர், கள்தொழிலையும் கையாண்டு வருகின்றார்கள். அவற்றுள் வர்த்தகம் புரிதல் மேற்கூறிய நம் சாதிப் பெயர்களுக்கு ஒத்த குலத்தொழிலா? அல்லது கள்தொழில் செய்தல் ஒத்த குலத்தொழிலா? என ஆராய்வாம்.

(a) வர்த்தகம்:—தற்காலஞ் செய்துவரும் வர்த்தகம் நமக்குரிய குலத்தொழிலாக விருப்பின், அவ்வர்த்தகத்தை விளக்கக்கூடிய "செட்டி (செட்டு=வர்த்தகம்)" என்னும் பட்டப்பெயரும், வைசியர் (வைசியம்=வர்த்தகம்) என்னுஞ் சாதிப்பெயரும் நமக்கு சாதிப் பட்டப்பெயராக விளங்க வேண்டும். அப்படி விளங்காமல் "நாடான், கிராமணி" என்னும் பட்டப்பெயர்களும், சான்றார் என்னுஞ் சாதிப்பெயரும் நமக்கு இருத்தலால் நாம் வர்த்தகத்தை குலத்தொழிலாகப் பெறோம். அதோடு நம் சாதிப்பெயரும் வர்த்தகத்தை விளக்காது. அவ்வாறாயின் நமக்கு வர்த்தகம் வந்த வழி எவ்வாறெனின் விளக்குவாம்.

"There exists a tradition to the effect that the Kshatriyas followed the profession of arms up to the time of Emperor Alamgir, when a large number of them having been slain in the Dakhin wars, the Emperor, out of pity, ordered their widows to be remarried. This command the head of the caste

disobeyed, so the Emperor dismissed all Kshatriyas from his military service, and ordered them to be shopkeepers and brokers for the future." Vide, W. W. Hunter's Statistical Account of Bengal, Vol. IV, P. 48.

இதற்கொரு சரித்திரப் பிரமாணம் உண்டு. அலம்கர் சக்கரவர்த்தி காலம்வரைக்கும் ஆயுதத்தொழிலை அரசர்கள் மாத்திரம் கையாண்டு வந்தார்கள். அந்த சக்கரவர்த்தி காலத்தில் நடந்த ஒரு பெரிய தக்காண சண்டையில் அநேக அரசர்கள் கொலையுண்டார்கள். சக்கரவர்த்தி மனம் இரங்கி, இறந்த அரசர்களின் விதவைகளை மறுமணம் புரிந்துக்கொள்ள உத்தரவிட்டான். இந்த உத்தரவை சாதித்தலைவர்கள் புறக்கணித்தார்கள். அதனால் சக்கரவர்த்தி யுத்தத்தொழிலிலிருந்து எல்லா அரசர்களையும் விலக்கி, பிற்காலம் அதாவது வருங் காலத்தில் அவர்கள் வர்த்தகர்களாகவும், தரகரிகளாகவும் இருக்க அவர்களுக்கு உத்தரவிட்டான்" என்பதாம். இப் பகுதியிற் கூறியவாறு பூர்வம் அரசனால் தங்குலத்தவருக்கு வைசியத்தொழில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவ்வேற்பாட்டை பின்பற்றியே வடதேசத்திலுள்ள க்ஷத்திரியர்களும், தென் தேசத்திலுள்ள க்ஷத்திரியர்களாகிய நாமும் நாளதும் வைசியத்தொழிலை செய்து வருகின்றோம்.

"Kshatriyas now to be found in Bengal at the present day, instead of forming a Warrior class, they are returned in the census as a trading caste." Vide, W. W. Hunter's Statistical Account of Bengal. Vol. IX, P. 286.

"இப்பொழுது பெங்காலில் காணப்படும் க்ஷத்திரியர்கள் குடிமதிப்பில் யுத்த சாதியாராக இருப்பதற்கு பதிலாக வர்த்தக

சாதியாராக மாறியிருக்கின்றார்கள்'' என்பதாம். இப்பகுதியிற் கூறியவாறு வடதேசத் தரசர்களைப்போல், நாமும் பூர்வம் யுத்தத் தொழிலராகவிருந்து, தற்காலம் வர்த்தகத்தை ஆபத்துத் தருமமாக* அனுஷ்டித்து வருகின்றோம். இவ்வேதுக்களால் தற்காலஞ் செய்துவரும் வர்த்தகம் நம் குலத்தொழில் அல்லவென வறியவும். அவ்விதமாயின் நம் குலத்துள் சிலரால் செய்துவரும் கள்தொழிலாவது நமக்குரியதாவென வாராய்வாம்.

(b) கள் தொழில்:—தற்காலம் தென்னை மரத்திலிருந்தும், பனை மரத்திலிருந்தும், ஈச்சை மரத்திலிருந்தும் உற்பத்தியாகும் இரசத்தை கள் என்று சொல்லப்படும். இக்கள்ளை பூர்வம் எந்தவகையால் உற்பத்தி செய்தார்கள்? எச்சாதியாரால் செய்யப்பட்டது? அவர்களுக்குரிய சாதிப்பெயர்கள் என்ன? நமது சாதியாருக்கு அத்தொழில் குலத்தொழிலாகுமா? ஆகாதா? என்பதாதிகளை ஆராய்வாம்.

பூர்வம் தென்னை மரத்திலிருந்தாவது, பனைமரத்திலிருந்தாவது, ஈச்ச மரத்திலிருந்தாவது கள் உற்பத்தி செய்ததாகக் காணப்படவில்லை. சங்க காலத்திற்குமுன் காலமாகிய புராண காலத்தில் கள் அரிசி மாவினால் செய்து வந்ததாக விளங்குகின்றது.

சைவபுராணம், 71-வது அத்தியாயம்,
8-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ సుర్లాపైష్టిక మైరేయ
గౌడీమాధ్వీక జీవనః॥

"ஸுரா பைஷ்டிக மைரேய
கௌடீ மாத்விக ஜீவநா:"

---

* மநுஸ்மிருதி, 10-வது அத்தியாயம், 85-வது சுலோகம்.

(இ-ள்.) "பைஷ்டிகம்=அரிசி மாவினாலும், மைரேய கௌடீ=கரும்பு வெல்லத்தினாலும், மாத்விகம்=இலுப்பைப் பூவினாலும், சுரா=கள்ளை (ச்செய்து), ஜீவநம்=ஜீவித்து வந்தார்கள்" எனப்படும். அதாவது அரிசி மாவினாலும், கரும்பு வெல்லத்தினாலும், இலுப்பைப் பூவினாலும் கள் செய்து ஜீவித்து வந்தார்கள் என்பதாம். இச்சைவ புராணம் பதினெண் புராணங்களில் ஒன்று. இதில் கள் "மாவு, வெல்லம், இலுப்பைப்பூ" வினால் செய்து வந்ததாக விளங்குகின்றது. இப் புராண காலத்திற்குப் பிறகு மநுகாலத்தில்,

மநுஸ்மிருதி, 11-வது அத்தியாயம்,
93-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ సురావైమలమన్నానాం
పాప్మాచ మల ముచ్యతే।
తస్మాద్బ్రాహ్మణ రాజన్యౌ
వైశ్యశ్చ నసురాం పిబేత్॥

"சுரா வைமல மந்நா நாம்
பப்மாச மலமுச் யதே।
தஸ்மாத் ப்ராஹ்மண ராஜந் யௌ
வைஸ்யஸ்ச நஸுராம் பிபேத்"

(இ-ள்.) "பைஷ்டி யென்னும் கள்ளானது, அரிசி மாவினால் செய்யப்படுகிறபடியால், அது அன்னங்களின் மலம். அந்த மலத்திற்கு பாபமென்று பெயர். ஆதலால் மூன்று வருணத்தாரி லொருவனும் அதைக் குடிக்கக்கூடாது என்பதாம்.

ஷை அத்தியாயம், 94-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ గౌడీపైష్టీచ మాధ్వీచ
విజ్ఞేయా త్రివిధాసురా।

యథైవైకా తథాసర్వా
నపాతవ్యా ద్విజోత్తమైః॥

"கௌடீ பைஷ்டீச மாத் வீச
விஜ்ஞேயா த்ரிவிதா சுரா|
யதை வைகா ததா ஸர்வா
நபா தவ்யாத் விஜோத் தமை:॥"

(இ-ள்.) "வெல்லத்தால் செய்யப்பட்ட கள் கௌடீ, மாவினால் செய்யப்பட்ட கள் பைஷ்டீ, இலுப்பைப் பூவினால் செய்யப்பட்ட கள் மாத்வி என கள் மூவகைப்படும். இவற்றில் பைஷ்டீக்கும் மற்ற இரண்டிற்கும் ஒன்றுக்கொன்று பேதமில்லை" என்பதாம், இம்மநுஸ்மிருதி சுலோகங்களாலும் கள், தென்னை, பனை மரங்களி லிருந்து உண்டானதாக விளங்கவில்லை. இரண்டாயிரம் வருடத்திற்கு முற்பட்ட சங்க காலத்திலும் கள் மாவினாலேயே செய்து வந்ததாக விளங்குகின்றது. அது வருமாறு:—

மணிமேகலை, ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை.

"கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையில்"

இதில் வரும் "கள்ளடு குழிசியும்" என்பதற்கு "கள்=கள்ளை, அடு=சமைக்கும், குழிசியும்=பானையும்" எனப் பொருள் கொள்ளும். இப்பிரயோகத்திலும் கள் அடுப்பிலேற்றி காய்ச்சி யுண்டாதாக விளங்குகின்றது. இம்மணிமேகலை சங்க நூல் பஞ்ச காவியத்திலொன்று.

புறநானூறு, 329-வது அகவல்.
"இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்"

இதில் வரும் "இல்லடு கள்ளின்" என்பதற்கு "இல்=வீட்டில், அடு= சமைக்கும், கள்ளின்=கள்ளினால்" எனப் பொருள் கொள்ளும்.

புறநானூறு, 172-வது அகவல்.

"ஏற்றுக வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளுங் குறைபட லோம்புக"

இதில் வரும் "கள்ளுங் குறைபட லோம்புக" என்பதற்கு "கள்ளும்=கள்ளும், குறைபடல்=குறைவில்லாது, ஓம்புக=ஆக்குக" எனப் பொருள் கொள்ளும். இப்புறநானூற்றிலும் கள் வீட்டில் சமைத்ததாக விளங்குகின்றது. இப்புறநானூறு சங்கநூல் எட்டுத் தொகையுள் ஒன்று.

மணிமேகலை, சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை.

"தாதகிப் பூவுங் கட்டியு மிட்டு
மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்"

(இ-ள்.) தாதகிப் பூவும்=ஆத்திப் பூவும், கட்டியும்=கரும்புக் கட்டியும், மற்றும்=கூட்டற்குரிய மற்றப் பொருள்களையும், இட்டு=ஒன்று சேர்த்து, கூட்ட=கூட்ட, மதுக்களிப் பிறந்தாம் = களிப்பைத்தரும் கள் உண்டாயினது" என்பதாம். இம்முறையால் கூட்டியதும் ஓர்வித கள் ஆகும். மேலே கூறிய நான்கு பிரயோகங்களிலும் வெளிப்படும் கள் அடுப்பிலேற்றி சமைத்ததாக விளங்கலால், சைவபுராணம், மநுஸ்மிருதியிற் கூறியபடி அரிசி மாவோடு சில சாமான்கள் சேர்த்து உண்டாக்கியதென விளங்கும். அக்காலத்தில் தென்னையிலிருந்தாவது பனையிலிருந்தாவது கள் உற்பத்தி செய்ததாக நூற்பிரமாணம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் தென்னை பனை அக்காலத்தில் இல்லையெனவுஞ் சொல்ல முடியாது. இருந்தன. அவைகளின் பலன்கள் கள் தவிர மற்றவையே யாம்.

புறநானூறில் கூறியவை வருமாறு.

29-வது அகவல். சோழன் நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுக் கண்ணன் சாத்தனார் பாடியது:— இதில் வரும்

"தெங்கி னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு" என்பதற்கு "தெங்கின் இளநீரை உதிர்க்கும் வளப்பமிகுந்த நன்னாடு" என்பதாம்.

61-வது அகவல். சோழன் நலங்கிள்ளிசேட் சென்னியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியது:—இதில்வரும் "தெங்குபடு வியன்பழ முனையின்" என்பதற்கு "தெங்குதரும் பெரிய பழத்தை வெறுப்பின்" என்பதாம்.

24-வது அகவல். பாண்டியன் தலையாலங் கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ் செழியனை மாங்குடிகிழார் பாடியது. இதில் வரும் "முண்டகக் கோதை பொண்டொடி மகளிர், இரும் பனையின் குரும்பை நீரும், பூங் கரும்பின் றீஞ் சாறு, மோங்கு மணற் குவவுத் தாழைத், தீநீரோ டுடன்விரா அய், முந்நீ ருண்டு" என்பதற்கு "மாலையை யுடைய விளங்கிய வளையை யணிந்த மகளிர் பெரிய பனையினது நுங்கின்நீரும், பொலிவினை யுடைய கரும்பினது இனியசாறும், உயர்ந்த மணலிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீருடனே கூடக்கலந்து, இம்மூன்று நீரையும் உண்டு" என்பதாம்.

225-வது அகவல். சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர் கிழார் பாடியது:—இதில் வரும் "தலையோர் நுங்கின் றீஞ்சேறு மிசைய, விடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக், கடையோர் விடுவாய்ப்பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர, நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளைஇ" என் பதற்கு "முன்செல்லும் தூசிப்படையோர் பனையின் கணுளதாகிய நுங்கினது இனிய செறிவையயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்விய கனியை

நுகர, பின்செல்வோர் நீங்கிய வாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை நுகர இப்படியொழுங்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச் சூழ்ந்து'' என்பதாம்.

340-வது அகவல். ''பிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானை'' என்பதற்கு ''பெரிய பனையினை யொத்த பெருங் கையை யுடைய ஆனை'' என்பதாம்.

389-வது அகவல். ''நீர்நுங்கின் கண்வலிப்ப'' என்பதற்கு ''நுங்கினது நீரை யுரிஞ்ச'' என்பதாம்.

265-வது அகவல். முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது. இதில் வரும் ''போந்தையந் தோட்டிற் புனைந் தனர் தொடுத்து'' என்பதற்கு ''பனையோலையா லலங்கரித்துத் தொடுத்து'' என்பதாம்.

45-வது அகவல். சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர் முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர் கிழார் பாடியது. இதில் வரும் ''இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்'' என்பதற்கு ''பெரிய பனையினது வெளிய தோட்டைச் சூடினோ னல்லன்'' என்பதாம்.

61-வது அகவல். சோழன் இலவந்திப் பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளிசேட் சென்னியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியது. இதில் வரும் ''பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்'' என்பதற்கு ''பனையினது பழத்தைத் தொடுதற்கு முயலும்'' என்பதாம்.

177-வது அகவல். மல்லிகிழான் காரியாதியை ஆவூர்மூலங் கிழார் பாடியது. இதில் வரும் ''இரும்பனங் குடை

யின் மிசையும்" என்பதற்கு "பெரிய பனையோலையா னியன்ற குடையிலே நுகரும்" என்பதாம் தற்கா லத்திலும் பட்டைக்கட்டி சாறு குடிப்பதும், பட் டைக் கட்டி சாப்பிடுவதும் நாட்டின் வழக்கமா யிருக்கிறது.

ஆகவே, மேற்கூறிய பகுதிகளால் சங்க காலத்தில் தென்னையிலிருந்து "இளநீரும், தேங்காய் பழமும்" பனையி லிருந்து "பனையோலை, பனையோலை பட்டை, நுங்கு, பனம் பழம், பனங்கிழங்கு" முதலியவைகளும் உற்பத்தியாயின வென விளங்குகின்றன. அவற்றோடு "கள்ளும்" உற்பத்தி யானதாக விளங்கவில்லை. கள்ளும் உற்பத்தியாயிருக்குமேல் சங்க நூற்களில் கரும்புக்கட்டியைக் கூறியிருப்பதைப்போல், பனங்கட்டியையும் கூறியிருப்பர். அப்படியில்லாமையால் சங்க காலத்தில் "கள்" மாவினுல் செய்து வந்ததென்பது உண்மை என விளங்குகின்றது. இக்காலத்திலும் இலங்கையில் அத் தாப்புக் கள்ளு என்ற ஓர்விதக் கள்ளு அரிசிமாவினுல் செய்து அனுபவித்து வருகிறுர்கள். இன்னும் இரங்கூன் முதலிய வடதேசங்களிலும் நாளதும் மாவினுல்செய்து அனு பவித்து வருகிறுர்கள். இதைப் போலவே அக்காலத்திலும் அனுபவித்து வந்தார்கள். அவ்வழக்கின் உண்மையை ருசுப் படுத்துதற்கே "கர்ப்புக்கட்டி" என்னும் பெயரை பனைவெல் லம் ஏற்று நின்றது. "கரும்பு+கட்டி=கரும்புக்கட்டி" என் னும் பெயரே "கர்ப்புக்கட்டி, கர்ப்பட்டி" என நாளாவர்த்தி யில் சிதைந்து வழங்கி வருகின்றது. சங்க காலத்தில் அதா வது புறநானூறில் கரும்புக்கட்டியையும், கரும்பின் சாறை யும் விளக்கி, பனைக்கட்டியையும், பனஞ்சாறையும் விளக்கப் பட்டில்லை. அதனுல் கரும்பு வெல்லம் முந்தினதும், பனை வெல்லம் பிந்தினதுமாகும். முதலில் கரும்புக்கட்டி யுண்டாகி வெகு காலத்திற்குப் பிறகு பனைக்கட்டி யுண்டாகியதால்,

முதலில் ஏற்பட்ட கரும்புக்கட்டியின் பெயரே, பனையிலுண்டாகிய பனைக்கட்டிக்கும் இடப்பட்டது. இக்காலத்தில் சத்தியத்தைப் பேசுபவனை அரிச்சந்திரன் என்பதைப்போலவும், இல்லை என்னாது கொடுப்பவனை கர்னன் என்பதைப்போலவும், கரும்புக்கட்டியைப்போல் ரூபத்திலும், ருசியிலும் பனைக்கட்டி ஒத்திருத்தலால் முந்தினதின் பெயரையே பிந்தினதிற்கும் இடப்பட்டது. இது உலக வழக்கு.

ஆயின் சிலர் பனைக்கு "கற்பகத்தரு" என்னும் பெயர் ஒன்று உண்டெனவும், அதனால் அக்கற்பகத் தருவிலிருந்து உண்டாகும் பனைவெல்லத்திற்கு "கற்புக்கட்டி" என்று அழைக்கப்பட்டதெனவுங் கூறுவர். இது தவறு. பனைக்குக் "கற்பகத்தரு" என்னும் பெயர் நெடுகிலுங் கிடையாது. சில அங்கிலேயர் வகையிலாது கூறினும் அது நூற்பிரமாணமாகாது.

"பெண்ணை தாலம் புற்றாளி போந்தை யென்
றெண்ணிய நாமம் பனையென விசைப்பர்"

என்னுந் திவாகர நிகண்டாலும் பனைக்கு "தாலம், தாளி, புல், பெண்ணை, போந்தை" என்னும் பெயர்களே உரியதெனக் கூறியுள்ளது. இவற்றோடு "கற்பகம்" என்னும் பெயரும் ஒன்றுண்டாயின், அதையுஞ் சேர்த்துக் கூறியிருப்பர்.

சில பொதுப் புராணங்களில் தெரிவித்திருக்கும் "கற்பகத்தரு" வென்பதும் பனையைக் குறிக்காது. சோலைகளைச் சிறப்பிக்க கற்பகத்தருவும் உண்டெனக் கூறினார்களேயன்றி, வேறன்று. அதற்கு உரையாசிரியர்களும் "கற்பகத்தரு" என்பதற்கு "பனை" எனப் பொருள் கூறினார்களில்லை. இதற்கொரு பிரமாணம்,

தஞ்சைவாணன் கோவை, களவியல்,
முதற் செய்யுள்.

"புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து பொருவிலுடன்
கயலே மணந்த கமல மலர்ந்தொரு கற்பகத்தின் [நெய்
அயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தால்வெள்ளை யன்னஞ்செந்
வயலே தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயத்திலே"

இச்செய்யுளில் கற்பகத்தரு பொதியமலையிலிருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அப்படிக் கூறியதைச் சுட்டி:—"புவியின் கண் கற்பகத்தரு கூறினது குற்றமெனின் குற்றமன்று. என்னை? தேவரிருக்குமிடத்துக் கற்பகத்தரு இருக்குமென்பது துணிபு. அன்றியும், குறுமுனியிருக்கும் மலையாதலானுங் கூறப்படும்" என சமாதானங் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வித மிருக்க பனையை கற்பகத்தருவென கூறுவது எங்ஙனம்? ஆகவே கற்பகத்தரு வென்பது பனையைக் குறிக்காது.

"கற்பகத்தரு" வென்பது திருப்பாற்கடலை கடையும் போது அதில் அகப்பட்டதாகவும், அதை தேவேந்திரனுக்குக் கொடுத்ததாகவும், புராண சம்பிரதாயம். அத்தரு கேட்டதெல்லாங் கொடுக்கக் கூடியதே யன்றி, கள் தரும் மரமெனக் கூறப்பட்டில்லை. கள் தரவுமில்லை.

அமிர்தத்தை தேவர்கள் உண்டார்களே எனின், அவ்வமிர்தம் கற்பகத் தருவிலிருந்து உண்டான தல்ல. அதுவும் திருப்பாற்கடலிலிருந்து கற்பகத் தருவோடு உண்டானதாகப் புராண சம்பிரதாயம். அது கள் ஆகாது.

இன்னுஞ் சிலர் பனை தேவேந்திரன் பட்டணத்திலிருந்து கொண்டு வந்தமையால், அதற்கு "சொற்கப்பனை" எனப் பட்டதென்றுங் கூறுவர். அதுவுந் தவறு. பனையை சொற்கலோகத்திலிருந்து கொண்டு வந்திருப்பின், அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட தென்னையையும், ஈச்சையையும், எங்கிருந்து

கொண்டு வந்தார்கள்? அவைகளுக்கு "சொற்கத் தென்னை, சொற்க வீச்சை, கற்பகத்தரு" என்னும் பெயர்கள் கிடைத்திலவே. அப்படி அவைகளுக்குக் கிடையாமையால் பனைக்கும் கிடையாதென வறியவும். "சொற்கப்பனை" என்பது மாத்திரமல்ல, "சொக்கப்பானை" எனவும் அழைப்பர். அப்பெயர் பனைமரத்தைக்குறிக்கிறது. கார்த்திகை மாதத்தில் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் திருவண்ணாமலையில் பிரமன் விஷ்ணு ஆகிய இருவருக்கும் மத்தியில் சிவபிரான் அக்கினி சொரூபமாகக் காணப்பட்டதாகவும், அதை முன்னிட்டு, அந்நட்சத்திரத்தில் ஒவ்வொரு ஆலயத்தின் முன்னும் உலர்ந்த பனையோலையை ஒன்றின்மேலொன்றாக அடுக்கிக்கட்டி தீமூட்டுவது வழக்கம். அதைத்தான் "சொக்கப்பானை" என்றழைப்பர். அது "சொக்கப்பானை" யல்ல, "சுட்கிப்பனை" எனப்படும். சுட்கிப்பனை என்றால் சுட்கி=உலர்ந்த, பனை=பனையோலை. அதாவது உலர்ந்த பனையோலையாகும். இச்சுட்கிப்பனையே நாளாவர்த்தியில் சிதைந்து "சொக்கப்பனை, சொக்கப்பானை" யாயினது. இவ்வளவே யன்றி பனையை சொற்கலோகத்திலிருந்து கொண்டுவரவில்லை. ஆகவே, புராண காலத்திலும், அதற்குப் பிற்பட்ட சங்க காலத்திலும், கள் பனைமரத்திலிருந்தாவது, தென்னை மரத்திலிருந்தாவது உற்பத்தி செய்ததாகப் பெறப்படவில்லை. இதற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலிருந்து செய்து வந்திருக்கலாம். அதாவது கல்லாடர் காலத்திலெனப்படும். கல்லாடர் மாணிக்க வாசகருக்கு சில நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவராவர். இவர் மாணிக்கவாசகரால் இயற்றிய திருக்கோவையாருக்குக் குற்றங்கூறிய புலவர்களைக் கண்டித்து கல்லாடம் என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.

கல்லாடம், 17-வது அகவலில்,.

"பனைக்குடிப் பரதவர் கலத்தொடு மறியச்
சுரிமுகச் செவ்வாய்ச் சூழ்வளை தெறிப்பக்

கழுக்கடை யன்ன கூர்வாய்ப் பெருங்கட்
பனைகிடந் தன்ன வுடன்முத றுணிய''

எனக் கூறியிருத்தற்கு "பனைக்காட்டில் வாசஞ்செய்யும் பரதவர்கள் மீனோடு பனங் கள்ளையு மருந்தினார்கள்" எனவும்,

"கருவி நுணிகொ ணெறியிலை யீந்தின்
முற்றிய பெருநற வெண்ணுடன் குடத்து''

எனக் கல்லாடம். 25-வது அகவலில் "யீந்தின் கள்ளை அருந்தினார்கள்" எனவும், கூறியிருத்தலால், அக்கல்லாடர் காலத்திலிருந்தே அதாவது கிறிஸ்தாப்தம் மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பனை யீந்து தென்னை மரங்களிலிருந்து கள் உற்பத்தியாயின வென விளங்குகின்றது.

இனி அவ்வக்காலத்தில் கள்தொழில் செய்தாரையும், அவர்களுக்குரிய சாதிப் பெயரையுந் தெரிவிப்பாம்.

(a) புராண காலத்தில் கள் தொழில் செய்தவர்கள் 'குசலர்' என்னுஞ் சாதியார் ஆவர்.

சைவபுராணம், 71-வது அத்தியாயம்,
8-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ క్షత్రియాయాం సముత్పన్నో
శూద్రాత్ కుశల ఉచ్యతే।
సురాపైష్టిక మైరేయ
గౌడీమాధ్వీక జీవనః॥

க்ஷத்ரி யாயாம் ஸமுத் பந்நோ
சூத்ராத் குசல உச்யதே।
ஸுரா பைஷ்டிக மைரேய
கௌடி மாத்விக ஜீவந: ॥

(இ-ள்.) "குசலன் சூத்திரனுக்கும் க்ஷத்திரிய ஸ்திரீக்கும் பிறந்தவன். இவனது தொழில் அரிசிமாவினால் செய்த கள்ளும், கரும்பு வெல்லத்தினால் செய்த கள்ளும், இலுப்பைப் பூவினால் செய்த கள்ளும் விற்பது" என்பதாம். இச்சுலோகத்தில் கள்விலைஞரை குசலர் எனப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்கள்,

"நயந்தவப் பெண்ணு மாணு
நண்ணிய வுயர்வு தாழ்வில்
வியந்திடும் பிள்ளைப் பேரே
விறற் பிரதி லோம னாமே"

என்னுஞ் சூடாமணி நிகண்டின் சூத்திரப் பிரகாரம் மேற்கூறிய குசலர் உயர்ந்த சாதிப்பெண்ணும், தாழ்ந்தசாதி ஆணுங் கூடிப் பிறந்தவர்களாதலால், பிரதிலோம சாதியாராவர். இப்பிரதிலோமக் குசலர் சைவபுராண சாதிவரிசைப்படி இடையருக்கு மேற்பட்ட சாதியாரும், சாலியருக்குக் கீழ்ப்பட்ட சாதியாருமாவர்.

சைவபுராணம், 71-வது அத்தியாயம்,
11-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ ఏతేషట్ ప్రతిలో మాస్యు
ర్జాతయశ్శృణుతః పరం।
జాతి సంకర జాతీనాం
గ్రామాంతే వసతి ర్మునే॥

"எதேஷட் ப்ரதிலோ மாஸ்யு
ர்ஜாதயஸ் ஸ்ருணுத: பரம் |
ஜாதீ ஸங்கர ஜாதீநாம்
க்ராமாந்தே வஸதிர் முநே ॥"

(இ-ள்.) "மேற்சொல்லிய இந்த அறுவரும் (அதாவது, பிராமண ஸ்திரீக்கும் க்ஷத்திரியனுக்கும் பிறந்தவனும், பிராமண ஸ்திரீக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்தவனும், பிராமண ஸ்திரீக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தவனும், க்ஷத்திரிய ஸ்திரீக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்தவனும், க்ஷத்திரிய ஸ்திரீக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தவனும், வைசிய ஸ்திரீக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தவனும் ஆகிய அறுவரும்) பிரதிலோம ஜாதிகளாவர். இனி கிராம அந்தியத்தில் வசிக்கும் சங்கர சாதிகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேன்" என்பதாம். இச்சுலோகத்தால் மேற்கூறிய பிரதிலோம சாதிகள் ஊரின் உட்குடிகள் எனவும், இவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட அந்தராளர், விராத்திய சாதியார்களாகிய சங்கர சாதியார்கள் ஊரின் புறக்குடிகள் எனவும் விளங்குகின்றது.

மநுஸ்மிருதி, 10-வது அத்தியாயம்,
13-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ ఏకాంత రేత్వాను లోమ్యా
దంబష్ఠో గ్రాయథా స్మృతౌ।
క్షత్తృ వైదేహ కౌతద్వత్
ప్రాతిలోమ్యే పిజన్మని॥

"ஏகாந்த ரேத்வாநு லோம்யா
தம்பஷ்டோ க்ரௌயதாஸ் ம்ருதௌ!
க்ஷத்த்ரு வைதேஹ கௌதத்வத்
ப்ராதிலோம்யே பிஜந் மநி॥"

(இ-ள்.) "அநுலோம ஜாதியில் பிறந்த அம்பஷ்டன், உக்கிரன் இவர்களைப்போல், பிரதிலோம ஜாதியிற் பிறந்த க்ஷத்தாவும், வைதேகனும் தொடுகிறதற்கு யோக்கியர்க

ளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்" என்பதாம். இச்சுலோகத்தால் பிரதிலோம சாதியார்கள் ஊரின் உட்குடிகள் என்பது மாத்திரமல்ல, தொடக்கூடியவர்கள்என்றும் விளங்குகின்றது. ஆகவே பிரதிலோம சாதியிற் பிறந்த "கள்விலைஞராகிய குசலர்" தொடக் கூடியவர்கள் என்றும், ஊரின் உட்குடிகள் என்றும் விளங்கினர். இக்குசலர் என்னும் பெயர் நமது குலத்தவருக்கு சாதிப்பெயராக என்றும் வழங்கவில்லை. அல்லது நமது சாதிப்பெயர்களாகிய "சான்றான், நாடான், கிராமணி" என்னும் பெயர்களின் கருத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டதும் அல்ல. ஆகவே, நாம் வேறு சாதியார், அக்குசலர் வேறு சாதியார் என வறியவும்.

(b) சங்க காலம். இக்காலம் இரண்டாயிர வருடத்திற்கு முற்பட்டது. அக்காலத்தில் கள்விற்பனை செய்தவர்கள் "வலைச்சியர்" என்னுஞ் சாதிப் பெயரைப் பெற்றவரென விளங்குகின்றது. இவர்களும் "மாவினால் செய்த கள்ளை" விற்றவர்களாவர்.

சிலப்பதிகாரம், இந்திரன் விழாவூரெடுத்த காதை.

"காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்
மீன்விலைப் பரதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்"

(இ-ள்.) "காழியர்=பிட்டுவாணிகர், கூவியர்=அப்பவாணிகர், கள்=கள்ளை, நொடை=விற்கும், ஆட்டியர்=வலைச்சியர், மீன்விலைப்பரதவர்=மீன்விற்கும் பரதவர், வெள்ளுப்புப் பகருநர்=உப்பு விற்போர்" என்பதாம். "கள்+நொடை=கண்ணொடை" எனப் பிரிந்துப் புணரும். இதில் கள்விற்பவரை அடியார்க்குநல்லார் அவர்கள் வலைச்சியர் எனப் பொருளெழுதி யிருக்கின்றார்.

மணிமேகலை, கச்சிமாநகர்புக்க காதை.

"பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்"

(இ-ள்.) "மீன்விலைஞர்=மீன்விலைப் பரதவர், வெள்ளுப்புப் பகருநர்=உப்பு விற்கும் உமணர், கள்=கள்ளை, நொடை=விற்கும், ஆட்டியர்=வலைச்சியர், காழியர்=பிட்டு வணிகர், கூவியர்=அப்ப வணிகர்" என்பதாம். இதிலும் கள்விற்பவரை மகாமகோபாத்தியாயர், வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் வலைச்சியர் எனப் பொருள் எழுதியிருக்கின்றார். இவ்விரு பிரயோகங்களையும் நோக்க சங்க காலத்தில் கள்விற்றவர் "வலைச்சியர்" என்னுஞ் சாதிப் பெயரைப் பெற்றிருந்தார்களென விளங்குகின்றது. இவ் "வலைச்சியர்" என்னும் பெயர்.

"பரதவர் நுளையர் கடலர் வலையர்
சலவர் திமிலர் நெய்தநில மாக்கள்"

என்னும் திவாகரம், பிங்கலம், சூடாமணி நிகண்டுகளின் சூத்திரங்களில் விளங்கும் நெய்தநில மாக்களாகிய பரதவப் பெண்களுக்கு உரியது. நாம் நெய்தநில மாக்களாகோம். இப்பெயர்களும் நமக்குரியவையுமல்ல. அதனால் கள் தொழிலை சங்க காலத்திலும் நாம் செய்தோமில்லை.

(c) கல்லாடர் காலம். இவர் காலம் சங்ககாலத்திற்கு பிற்பட்டது. குலேச பாண்டியன் காலத்தில் கடைச்சங்கம் அழிந்தது. அரிமர்த்தன பாண்டியன் குலேச பாண்டியன் புத்திரன். அரிமர்த்தன பாண்டியன் காலத்தில் மாணிக்கவாசகர் இருந்தனர். இம்மாணிக்கவாசகரால் இயற்றிய திருக்கோவையாருக்குக் குற்றங்கூறிய புலவர்களைக் கண்டித்து, கல்லாடர் என்பவர் இயற்றிய நூலே கல்லாடம் எனப்படும். ஆகவே கல்லாடம் சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்டதும், கிறிஸ்

தாப்தம் மூன்றும் நாற்றூண்டில் வெளிப்பட்ட நாலுமாகும். கடைச் சங்கப் புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரில் கல்லாடர் என்பவரும் ஒருவர். அவர் இவராகார். "உயர் மதிற் கூடலி ணுய்ந்தவொண் டீந்தமிழின் துறை" என்னும் பிரயோகத்தில் மாணிக்க வாசகரே கடைச்சங்கம் தம் காலத்திற்கு முந்திய தெனக் கூறலின், அம்மாணிக்க வாசகரின் நூலுக்கு சமாதானம் விளக்க வந்தார், அவரினும் பிற்பட்டவர் எனவறியவும்.

கல்லாடம், 17-வது அகவல்.

"பனைக்குடிப் பரதவர் கலத்தொடு மறிய"

என்னும் இப்பகுதியில் வெளிப்படும் பரதவர் என்னும் பெயரும் நம் குலத்தவருக்குரிய சாதிப்பெயருமாகாது. அல்லது நம் சாதிப் பெயரோடு ஒத்தும் நிற்காது. ஆகவே, கல்லாடர் காலத்திலும் நம் குலத்தவர் கள்தொழில் செய்ய வில்லை எனவறியவும்.

(d) அமரசிம்மர் காலம். இவர் வடமொழியில் நிகண்டு செய்தவர். அதை "அமரம்" என்றும், "அமரசிம்மம்" என்றும் அழைக்கப்படும்.

శ్లో॥ ధన్వన్తరి క్షపణకా మరసింహ శఙ్కు।
వేతాళభట్ట ఘటకర్పర కాళిదాసాః।
ఖ్యాతో వరాహ మిహిరో నృపతేః స్సభాయాం।
రత్నాని వైవర రుచి ర్నవ విక్రమస్య॥

"தந்வந்தரி க்ஷபணகா மரஸிம்ஹா ஸங்கு
வேதாள பட்ட கடகர்பர காளிதாஸா:
க்யாதோ வராஹ மிஹிரோ ந்ருபதேஸ் ஸ்பாயாம்
ரத்நாநி வைவர ருசிர்னவ விக்ரமஸ்யா."

இச்சுலோகத்தில் வெளிப்படும் "அமரசிம்மர்" என்னும் கவீஸ்வரர் விக்கிரமார்க்கனது சபையை அலங்கரித்த "தந்வந்தரி, க்ஷபணகன், அமரசிம்மன், சென்கு, வேதாளன், பட்டன், கடகர்பரன், காளிதாஸன், வராகமிகிரன்" என்னும் ஒன்பது கவிகளில் ஒருவராவர். அநேக அரசர்கள் விக்கிரமார்க்கன் என்னும் பெயருடன் சிம்மாசனத்தை வகித்திருத்தலால், அவர்களில் மேற்சொன்ன விக்கிரமார்க்கன் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு, 57-வருடங்களுக்கு முன்னே இருந்தவர் என சிலரும், கிறிஸ்தாப்தம் ஆரும் நூற்றாண்டிலிருந்தவர் என சிலரும் கூறுகின்றனர். ஆனல் இந்த அமரசிம்மனோடு இருந்த வராகமிகிரன் செய்த சோதிட சாஸ்திரத்தில், வராகமிகிரன் காலம் கிறிஸ்தாப்தம், 509-ம் வருடமென வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனுல் அமரசிம்மர் காலமும் கிறிஸ்தாப்தம் ஆரும் நூற்றாண்டிலென அறுதியிடப்படும். இவர் இயற்றிய அமரம், இரண்டாங்காண்டம், சூத்ரவர்க்கம், 702-வது சுலோகத்தில் கள்விலைருக்கு,

శ్లో॥ శౌణ్డికో మణ్డహారకః॥

"ஸ்ஸௌண்டிகோ மண்டஹாரக:"

என்னுஞ் சுலோகத்தில் "சௌண்டிகர்" என்றும், 'மண்டகாரகர்' என்றும் சாதிப்பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பெயர்களையும் நம் சாதியார் தம் குலப்பெயர்களென நாளதும் வழங்கி வராமையால், அவைகளும் நம் குலப்பெயர்கள் அல்லவென்பது முடிபு.

(e) கம்பர் காலம். இவர் காலம்.

"எண்ணிய சகாப்த மெண்ணூற்
றேழின்மேற் சடையன் வாழ்வு
நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர்
தன்னிலே கம்ப நாடன்

பண்ணிய விராம காதை
பங்குனி யத்த நாளிற்
கண்ணிய வரங்கர் முன்னே
கவியரங் கேற்றி னானே."

என்னும் இராமாயணத் தனிச் செய்யுளை நோக்க, சாலிவாகன சகாப்தம், 807 (A. D. 885) என்பதால் கிறிஸ்தாப்தம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்தவர் என விளங்குகின்றது. அதாவது இற்றைக்கு ஆயிரம் வருடத்திற்கு முன்னென்க. இவர் காலத்தில் கள்விலைஞரை "பழையர்" என்றும், "துவசர்" என்றுங் கூறப்பட்டு வந்ததாக விளங்குகின்றது.

கம்ப ராமாயணம், பாலகாண்டம்,
நாட்டுப்படலம், 50-வது செய்யுள்.

"பழையர்த மனையன பழைநறை நுகரும்
உழவர்த மனையன வுழுதொழில் புரியும்
மழவர்த மனையன மணவொலி யிசையின்
கிழவர்த மனையன கிளைபயில் வளையாழ்"

இச்செய்யுளில் வரும் "பழையர்த மனையன பழைநறை நுகரும்" என்னுந் தொடர் "பழையர் தம் = கள்விலைஞருடைய, மனையன=வீட்டில், பழைநறை=புளித்தக்கள், நுகரும்=குடிக்கும்" எனப் பொருள்கொள்ளும். இச்செய்யுளால் "கள்விலைஞர் பழையர்" என வெளிப்பட்டனர்.

கம்ப ராமாயணம், சுந்தரகாண்டம்,
ஊர்தேடு படலம், 112-வது செய்யுள்.

"ஆலையின் மலையின் சாரன் முழையினி லமுத்த வாரிச்
சோலையிற் துவச ரில்லிற் சோனகர் மனையிற் றூய

வேலையிற் கொளவொணாத வேற்கணார் குமுதச்செவ்வாய்
வாலெயிற் றூறு தீந்தேன் மாந்தினர் மயங்கு வாரை''

இச்செய்யுளில் வரும் ''துவசரில்லில்'' என்பதற்கு ''துவசர்=கள்விலைஞர், இல்லில்=வீட்டில்'' எனப் பொருள் கொள்ளும். இவற்றால் கம்பர் காலத்தில் ''கள்விலைஞர், பழையர், துவசர்'' என்னும் பெயர்களைப் பெற்றிருந்தார் களென விளங்குகின்றது. இப்பெயர்களை நமது முன்னோர்கள் சாதிப் பெயர்களாகவாவது, கள்தொழிலை குலத்தொழிலாக வாவது, அல்லது கள்தொழிலை விளக்கும் வேறு பெயர்களை யாவது பெற்றிருந்ததாக வழக்கப்பழக்க நூற்பிரமாணங்க ளுமேற்படவில்லை. அதனால் நாம் கள்விலைஞராகோம்.

(f) திவாகரர் காலம். இத்திவாகரருக்குப் பிற்பட்ட வரே பிங்கல நிகண்டு செய்த பிங்கலராவர். அஃது,

''அங்கது போய பின்றை யலகினால் பிறந்த டூற்றுஞ்
செங்கதிர் வரத்திற் றோன்றுந் திவாகரர் சிறப்பின் மிக்க
பிங்கல ருரைநூற் பாவிற் பேணினர் செய்தார் சேர
இங்கிவை யிரண்டுங் கற்க வெளிதல வென்று சூழ்ந்து''

என்னுஞ் சூடாமணி நிகண்டின், சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும். இப்பிங்கல நிகண்டை பவணந்தி முனிவர்,

''இன்ன தின்னுழி இன்னண மியலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலில் நயந்தனர் கொளலே.''

என்னும் நன்னூல், உரியியல், 19-வது சூத்திரத்தில் கூறியுள்ளார். அதனால் திவாகரம், பிங்கல நிகண்டுகள் நன் னூலாருக்கு முற்பட்டதென விளங்கும். நன்னூல் சிறப்புப் பாயிரத்தில்,

"திருந்திய செங்கோன் சீய கங்கன்"

என்பதால் நன்னூல் சீயகங்கன் காலத்தது. இச்சீய கங்கன் (1178 A. D.) பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் சிம்மாசனமேறிய மூன்றாம் குலோத்துங்கச் சோழன் காலத்தவன் என சிலாசாசன பரிசோதகரால் குறித்திடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இவற்றால் பனிரெண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு திவாகரம், பிங்கல நிகண்டுகள் முற்பட்டவை எனவே கூறப்படும். இவைகளுக்குப் பிறகு மண்டலபுருடனால் சூடாமணி நிகண்டும், ரேவணாதரால் ரேவண சூத்திரமும், காங்கேயரால் உரிச்சொல் நிகண்டும், ஆண்டிப் புலவரால் ஆசிரிய நிகண்டும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளிப்பட்டன. இந்நிகண்டுகளில் தென்னை, பனை, ஈந்து முதலிய மரங்களிலிருந்து கள் உற்பத்தி செய்து வந்தவர்களை "பழையர்" முதலிய பெயர்களைத் தந்து அழைக்கப்பட்டு வந்தன.

சேந்தன் திவாகரம்.

"பழையர் துவசர் படுவர் கள்விலைஞர்" *

சூடாமணி நிகண்டு.

"தொக்ககள் விற்போர் நாமஞ்
சௌண்டிகர் துவச ரோடு
தக்கதோர் பிழியர் மற்றும்
படுவருஞ் சாற்று மன்றே"

என்னும் திவாகரம், நிகண்டுகளின் சூத்திரங்களால் "கள்விலைஞர், சௌண்டிகர், படுவர், பழையர், பிழியர், துவசர்" என்னுஞ் சாதிப்பெயர்களைப் பெற்றிருந்ததாக விளங்குகின்றன. அதாவது,

* பிங்கல நிகண்டார், திவாகரர் கூறிய சூத்திரத்தையே மைத்துள்ளார்.

(1) சௌண்டிகர்:—சுண்டி=கள், அதையுடையவர் சௌண்டிகர்.

(2) படுவர்:—படு=கள், அதையுடையவர் படுவர்.

(3) பழையர்:—பழை=கள், அதையுடையவர் பழையர்.

(4) பிழியர்:—பிழி=கள், அதையுடையவர் பிழியர்.

(5) துவசர்:— துவசம் = அடையாளம் அல்லது கொடி, அதை நாட்டி விற்பவர் துவசர் எனப்படுவர்.

திவாகர நிகண்டார்கள் கள்விலைஞருக் குரியதெனக் கூறிய மேற்கூறிய ஐந்து பெயர்களையாவது, அல்லது அவற்றில் ஒன்றையாவது நமது குலத்தவர் சாதிப்பெயராகப் பெற்றுவராமையால் நாம் கள்குலத்தவராகோம். அன்றியும்,

திவாகர நிகண்டுகளில் பார்ப்பார் முதலிய சாதியார்களுக்குக் கூறியிருக்கும் "அந்தணர், ஐயர், பார்ப்பார், மறையவர், செட்டி, வணிகர், வைசியர், காராளர், சூத்திரர், வேளாளர், கைக்கோளர், குயவர், செக்கார், தச்சர், தட்டார், வண்ணார், ஏகாலியர், நாவிதர்" முதலிய சாதிப்பெயர்களையே அததற்குரிய சாதியார்கள், தங்களுக்குரிய சாதிப்பெயர்களாக நாளதும் வகித்து வருகிறார்கள். அதைப்போல் நாமும் கள்விலைஞரா யிருப்பின், அத்திவாகர நிகண்டார் கூறிய கள்விலைஞர் பெயர்களில் ஏதாவதொன்றைச் சாதிப்பெயராக அடைந்தே வருவோம். அப்படி நாம் கள்விலைஞரல்லாமையால், அப்பெயர்களில் ஒன்றையாவது நாம்பெற வேதுவில்லாமல் போயினதென வறியவும். ஆகவே,

கள் குலத்தவர்கள்.

(1) புராண காலத்தில் "குசலர்" என்றும்,

(2) சங்க காலத்தில் "வலைச்சியர்" என்றும்,

(3) கல்லாடர் காலத்தில் "பரதவர்" என்றும்,

(4) அமரசிம்மர் காலத்தில் "சௌண்டிகர், மண்டகாரகர்" என்றும்,
(5) கம்பர் காலத்தில் "பழையர், துவசர்" என்றும்,
(6) திவாகரர் காலத்தில் "சௌண்டிகர், படுவர், பழையர், பிழியர், துவசர்" என்றுங் கூறப்பட்டு வந்தனர்.

இப்பெயர்களை, அல்லது இவைகளில் ஏதாவதொன்றை நம் குலத்தவர்கள் தங்குலப் பெயர்களென வழங்கி வராமையால், நம் குலத்தவருக்குரியவை யல்லவென வறியவும். அப்படியிருக்க நம் குலத்தவர்கள் நீண்டகாலமாகக் கள்தொழிலை செய்து வருகிறவர்களென சில பேதைகள் கூறுதல் அறியாமை யென்க.

(g) சேக்கிழார் காலம். இவர் கிறிஸ்தாப்தம் 1070-ம் வருடத்திலிருந்த அநபாயச் சோழன் காலத்தவர்*. அநபாயச் சோழன் அவையிலேயே சேக்கிழார் பெரிய புராணம் பாடி அரங்கேற்றினர். பெரிய புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் நமது குலத்திலுதித்தார் எழுவர்களாவர். அவராவார்:—"இடங்கழி நாயனார், ஏனாதி நாத நாயனார், கோச்செங்கட்சோழ நாயனார், புகழ்ச்சோழ நாயனார், மங்கையர்க்கரசியார்" என்பவர்கள் சூரிய குலத்தவர்களும்; "சேரமான்பெருமாணாயனார், நின்றசீர்நெடுமாற நாயனார் என்பவர்கள் சந்திர குலத்தவர்களுமாவர். இவ்வெழுவர்களும் நமது சாதியார்களாக விருக்க, பிற சாதியார்கள் ஒப்பாது, இவர்களில் ஏனாதிநாத நாயனார் ஒருவரை மாத்திரம் நமது சாதியார் என ஒப்புவதால், அப்படி ஒப்பிய நாயனாரைக் கொண்டே நமது சாதியையும், தொழிலையும் இங்கு சுருக்கி விளக்குவாம். நமது குல ஏனாதிநாத நாயனாரை,

---

* Epigraphia Indica, P. 133, and also the footnote on P. 16.

உபமன்னியு பக்த விலாசம், 29-வது அத்தியாயம்,
ஏனாதிநாதர் சரிதம், 3-வது சுலோகம்.

ஃஹி நாதி நாயாவ
ஆஸீக ஸாக்ஷீ குலொத்஭வஃ
நுவ ஶஸ்த்ரகலா வாரஃ
ஶிவ ஭க்தாங்க்ரி ஸக்தயி ॥

"அஸ்மின் னேனாதி நாதா க்ய
ஆசீத் ஸாக்ஷி குலோத் பவ: ।
ந்ருபஸ் ஸஸ்த்ர கலா சார்ய:
சிவ பக்தாங் க்ரி ஸக்ததி : ॥"

(இ-ள்.) "அந்தக் கிராமத்தில் சூரியனது வம்ஸத்தில் பிறந்தவரும், ஆயுத வித்தைக்குக் குருஸ்தானமும், சிவனடியார்களது பாதத்தைத் துதிப்பவரும், ஆகிய ஏனாதிநாத நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார்" என்பதாம். இச்சுலோகத்தில் உபமன்னியர் ஏனாதிநாத நாயனாரை "சாக்ஷி குலத்தவர்" என்றனர். இச் 'சாக்ஷி'' என்பது,

அமரசிம்மம், பிரதமகாண்டம், வ்யோமவர்க்கம்,
103-வது சுலோகம்.

கர்மஸாக்ஷீ ஜகச்சக்ஷு
ரம்ஶுமாலீ த்ரயீதநுஃ

"கர்மஸாக்ஷி ஜெகச்சக்ஷு
ரம்சுமாலீ த்ரயீதநு:"

என்னும் அமர சுலோகத்தால் சூரியனைக் குறிக்கும். தமிழில் "சான்று" எனத்திரியும். அது "ஆன்" என்னும் ஆண்பால் விகுதியைப்பெற்று, "சான்றான்" எனப்படும். இப்பெயரையே சேக்கிழார் நமது குல ஏனாதிநாத நாயனாருக்கு சாதிப் பெயராகச் சூட்டியுள்ளார்.

பெரிய புராணம், ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்.
2-வது செய்யுள்.

“வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு தண்வயலிற்
றூழக் கதிர்ச்சாலி [illegible]றோங்குந் தன்மையதாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியவப் பொற்பதியில்
ஈழக் குலச்சான்றா ரேனாதி நாதனார்”

என்னுஞ் செய்யுளால் விளங்கும். இச் சான்றார் என்னும் பெயரும்,

“தரணிசெங் கதிரோன் சண்டன்
தபனனே யொளியே சான்றோன்”

என்னும் நிகண்டின் சூத்திரத்தால் சூரியனைக் குறிக்கும். இவ்வேதுக்களால் நமது குல ஏனாதிநாத நாயனார் சூரிய குலத்தவர் என விளங்குவர். அவர் சூரியகுல க்ஷத்திரியராதலின் அவரைக் கம்பர் கூறிய “பழையர், துவசர்” என்னும் பெயர்களை, கம்பருக்கு 180 - வருடத்திற்குப்பின் கூறிய சேக்கிழார் அவருக்குக் குலப்பெயராகத் தந்து, அவரை கள் விலைஞரோடு சேர்க்காது, அவர் ‘சான்றார்’ என்னுஞ் சாதிப் பெயரை யுடையவரென்றும், படைத்தொழிலைக் குலத்தொழிலாகப் பெற்றவரென்றும், சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் கூறியிருத்தலால், அவர் குலத்தி லுதித்த நாமும் அத்தொழிலுக் குரியவராவோம்.

நாம் கள்குலத்தவராயிருப்பின் நமது சாதியாருக்கு பெரிய புராணக்காலம் அதாவது கிறிஸ்தாப்தம் பதினோராம் நூற்றாண்டிலிருந்து, நாளது வரையும் சாதிப்பெயராக வழங்கி வரும் “சான்றார்” என்னும் பெயரையும், அப்பெரிய புராணத்திற்கு நூறு வருடத்திற்குப்பின் ஏற்பட்ட திவாகர நிகண்டுகளில் கள்விலைஞர் பெயர்களோடு சேர்த்தெண்ணி

யிருக்கும். அப்படி திவாகர நிகண்டார்கள் சேர்த்தெண்ணு மைக்குக் காரணம் 'கள்' என்னும் சப்தம் சான்றார் என்னும் பெயரில் இல்லாமையாலென்க. அதனால் சான்றார் என்னும் பெயர் சௌண்டிக ஸ்தானத்தைப் பெறுதேன வறியவும். இன்னும்,

பெரிய புராணத்தில் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக் குக் கூறியிருக்கும் சாதிப் பெயர்களை, அதற்குப்பின் கூறிய திவாகர நிகண்டார்களும் தாங்கள் எடுத்தாண்ட சாதிப் பெயர்களோடு ஒன்றாக சேர்த்து ஒப்புகின்றனர். அஃது வருமாறு:—

பிராமணர்.

1. அப்பூதியடிகளுயனுரை, ஷையார் புராணம், 9-வது செய் யுளில் "மறைத்தலைவர்" எனவும்;
2. உருத்திரபசுபதி நாயனுரை, ஷையார் புராணம், 3-ஞ் செய்யுளில் "வேதியர்" எனவும்;
3. கணநாத நாயனுரை, ஷையார் புராணம், முதற் செய்யு ளில் "மறையவர்" எனவும்;
4. குங்கிலியகலய நாயனுரை, ஷையார் புராணம், 5-ஞ் செய் யுளில் "அந்தணர்" எனவும்;
5. சண்டேஸ்வர நாயனுரை, ஷையார் புராணம், 10-ஞ் செய்யுளில் "மறையவர்" எனவும்;
6. சிறப்புலி நாயனுரை, ஷையார் புராணம், 3-ஞ் செய்யு ளில் "மறைக்குலம்" எனவும்;
7. சோமாசிமாற நாயனுரை, ஷையார் புராணம், முதலா வது செய்யுளில் "மறையாளர்" எனவும்;
8. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளை, ஷையார் புராணம், 15-ஞ் செய்யுளில் "அந்தணர்" எனவும்;

9. திருநீலநக்க நாயனாரை, ஷை புராணம், 4-ஞ் செய்யுளில் "மறையவர்" எனவும்;

10. நமிநந்தியடிகணாயனாரை, ஷையார் புராணம், 4-ஞ் செய்யுளில் "அந்தணர்" எனவும்;

11. பூசலார் நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 3-ஞ் செய்யுளில் "மறைமரபு" எனவும்;

12. முருக நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 5-ஞ் செய்யுளில் "மறையவர்" எனவும்;

சிவ வேதியர்.

13. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை, ஷையார் புராணம், 3-ஞ் செய்யுளில் "வேதியர்" எனவும்;

14. சடைய நாயனாரையும்
15. இசைஞானியாரையும்
} தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 3-ஞ் செய்யுளில் "வேதியர்" எனவும்;

16. புகழ்த்துணை நாயனாரை, ஷையார் புராணம், முதற் செய்யுளில் "மறையவர்" எனவும்;

ஆமாத்திய பிராமணர்.

17. சிறுத்தொண்ட நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "ஆமாத்திரர் குலம்" எனவுங் கூறியுள்ளன;

மேற்கூறிய பதினேழு நாயன்மார்களையும் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் "அந்தணர், மறையவர், வேதியர்" என்னுஞ் சாதிப்பெயர்களால் வகுத்திருக்கின்றனர். இப்பெயர்கள் திவாகர நிகண்டார் தேடித் தீட்டிய பிராமணருக்குரிய சாதிப் பெயர்களே! அது:—

"ஐயர் வேதிய ரிருபிறப் பாளர்
மெய்யர் மிக்கவர் மறையோர் பூசுரர்
அந்தணர் நூலோ ரறுதொழி லாளர்"

என்பதால் விளங்கும். சிவவேதியரும், ஆமாத்தியரும் பிராமணரி லுட்பிரிவார்களாவர்.

முடிமன்னர்.

18. இடங்கழி நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 3-ஞ் செய்யுளில் "ஆதித்தன் குலம்" எனவும்;

19. எனாதிநாத நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "சான்றார்" எனவுங் கூறியுள்ளன.

இவ்விரண்டு நாயன்மார்களையும் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் "ஆதித்தன் குலம், சான்றன் குலம்" என்னுஞ் சாதிப் பெயர்களால் வகுத்திருக்கின்றனர். இப்பெயர்கள் சூரியனைக் குறிக்கும்.

"பருதி பாற்கர னாதித்தன்
பனிப் பகை சுடர்ப் பதங்கன்
தரணிசெங் கதிரோன் சண்டன்
றபநனே யொளியே சான்றோன்"

என்னுஞ் சூடாமணி நிகண்டால் நிலைநாட்டப்படும். இச்சூரியன் பெயர்கள் அவன் குலத்திலுதித்த சூரியகுலத்தவரை விளக்கும்.

20. கோச்செங்கட்சோழ நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 7-ஞ் செய்யுளில் "சோழர் குலம்" எனவும்;

21. புகழ்ச்சோழ நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 8-ஞ் செய்யுளில் "அநபாயன் திருக்குலம்" எனவும்;

22. மங்கையர்க்கரசியாரை, ஷையார் புராணம், முதற் செய்யுளில் "வளவர் குலம்" எனவுங் கூறியுள்ளன.

இம்மூன்று நாயன்மார்களையுஞ் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் "சோழர் குலம், வளவர் குலம்" என்னுஞ் சாதிப் பெயர்களால் வகுத்திருக்கின்றனர். இப்பெயர்கள் சோழனுக்குரியவை.

"சென்னி வளவன் கிள்ளி செம்பியன்
சூரியன் புனனுடன் கோச்சோழன் பெயரே"

என்னுந் திவாகரத்தால் விளங்கும். இதில் வரும் அநபாயன் சோழகுலத்தவரும், பெரியபுராணம் பாடச் சொன்னவருமாவார்.

23. நின்றசீர்நெடுமாற நாயனாரை, ஷையார் புராணம் 7-ஞ் செய்யுளில் பஞ்சவர் எனவும்; காரிநாயனார் புராணம், 5-ஞ் செய்யுளில் "வழுதியர் தம் மதிமரபு" எனவுங் கூறியுள்ளன. "வழுதி மீனவன் பஞ்சவன் மாறன்" என்னுந் திவாகரத்தால் பாண்டியனை விளக்கி, "இந்து சோமன் பிறைமதி சசியென" என்னுந் திவாகரத்தால் அப்பாண்டியனது குலத்தை சந்திரகுலம் என விளக்கினது.

24. சேரமான் பெருமாணாயனாரை, ஷையார் புராணம், 5-ஞ் செய்யுளில் "சேரர் குலம்" எனவுங் கூறியுள்ளது. "சேரலன் மலயமான் கோச் சேரன் பெயரே" என்னுந்திவாகரத்தால் சேரனைக் குறிக்கும். இவர்களெழுவரும் முடிமன்னராவர்.

குறுநில மன்னர்.

25. ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனாரை, ஷையார் புராணம், முதற் செய்யுளில் "பல்லவர் குலம்" எனவும்;

26. கழற்சிங்கநாயனாரை, ஷையார் புராணம், முதற் செய்யுளில் "பல்லவர் குலம்" எனவும்;

27. கூற்றுவநாயனாரை, ஷையார் புராணம், 3-ஞ் செய்யுளில் "முடியோன் றேழிய வரசர்திரு வெல்லா முடைய ராயினார்" எனவும்;

28. நரசிங்கமுனையரைய நாயனாரை. ஷையார் புராணம், முதற் செய்யுளில் "காவலர்" எனவும்,

29. பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "அதிபர் மிழலைக் குறும்பனார்" எனவும்;

30. மெய்பொருணாயனாரை. ஷையார் புராணம், முதற்செய்யுளில் "மலாடர் கோமான்" எனவுங் கூறியுள்ளன. இவ்வாறு நாயன்மார்களும் குறுநில மன்னர் ஆவர். இவர்களின் விளக்கம் இனி வெளிப்படும் "குறுநில மன்னர் ஆராய்ச்சி" என்னு நூலின்கண் காண்க.

வைசியர்.

31. அமர்நீதி நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவும்;

32. இயற்பகை நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவும்;

33. கலிக்கம்ப நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவும்;

34. காரைக்காலம்மையாரை, ஷையார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவும்;

35. மூர்த்தி நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 8-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவுங் கூறியுள்ளன.

இவ்வைவர்களுக்கும் வரும் "வணிகர்" என்பது வைசியருக்குரிய சாதிப்பெயர். அது "வளம்பெறு வணிகர் நல்

லான் காவல ருழவர் மற்றும்" என்னும் நிகண்டால் விளங்கும். வணிகம்=வர்த்தகம், அதையுடையவர் வணிகர்.

சூத்திரர்.

36. அறிவாட்டாய நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 4-ஞ் செய்யுளில் "வேளாண்டலைவர்" எனவும்;
37. இளையான்குடிமாற நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், முதற் செய்யுளில் "சூத்திரர்" எனவும்;
38. ஏயர்கோன்கலிக்கம்ப நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 5-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர்" எனவும்;
39. கோட்புலி நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், முதற் செய்யுளில் "வேளாளர் குலம்" எனவும்;
40. சத்திய நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர் குலம்" எனவும்;
41. சாக்கிய நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர் குலம்" எனவும்;
42. செருத்துணை நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர் குடி" எனவும்;
43. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை, தொண்டர் புராணம், 15-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர் குலம்" எனவும்;
44. மானக்கஞ்சார நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 7-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர் குடி" எனவும்;
45. முனையடுவார் நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர்" எனவும்;
46. மூர்க்க நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர் குலம்" எனவும்;
47. வாயிலார் நாயனாரை, தொண்டர் புராணம், 6-ஞ் செய்யுளில் "சூத்திரர்" எனவும்;

48. விறன்மிண்ட நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 4-ஞ் செய்யுளில் "வேளாளர் குலம்" எனவுங் கூறியுள்ளன.

இப்பதின்மூன்று நாயன்மார்களையும் சேக்கிழார் "வேளாளர், சூத்திரர்" என்னுஞ் சாதிப்பெயர்களால் அழைத்துள்ளார். இவைகள் சூத்திரருக் குரியவை.

"வினைஞர் சூத்திரர் பின்னவர் சதுர்த்தர்
வளமையர் வேளாளர் மண்மகள் புதல்வர்"

என்னுந் திவாகரத்தால் விளங்கும். சூத்திரர்:—சூத்திரம்=யந்திரத்தைப்போல் வேலை செய்பவர். வேளாளர்:—வேளாண்மை=பயிரை யுடையவர்.

குயவர்.

49. திருநீலகண்ட நாயனாரை, ஷையார் புராணம், முதற் செய்யுளில் "வேட்கோவர்" என்றனர். வேட்கோவர்=மண்ணைச் சித்தரிப்பவர்.

"கும்பகாரர் குலாலர் வேட்கோவ ரென்
றிங்கிவை குயவர் மட்பகைஞ ரென்ப" (திவாகரம்.)

சாலியர்.

50. நேச நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "அறுவையர்" என்றனர். அறுவையர் என்பது "அறுவை=உடை, சீலை, துகில்" எனப்பொருள். அதாவது சீலையைக் குறித்து, அதை நெய்பவரை விளக்கலால் 'சாலியர்' எனப்படுவர். "சாலிகை=கவசம் அல்லது உடை" அதை நெய்பவர் சாலியராவர்.

இடையர்.

51. ஆனாய நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 8-ஞ் செய்யுளில் "ஆயர்" எனவும்;

52. திருமூல நாயனாரை ஷையார் புராணம், 11-வது செய்யுளில் "ஆமேய்ப்பார்குடி" எனவுங் கூறினர். ஆ=பசு, அதை மேய்ப்பவர் ஆயர்.

"அண்டர் கோபாலர் ஆயர் அமுதர்" (திவாகரம்.)

மறவர்.

53. கண்ணப்ப நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 7-ஞ் செய்யுளில் "மறவர்" என்றனர். மறம்=கொலை, அத்தொழிலைச் செய்பவர் மறவர்.

"மறவ ரெயினர் பாலைநில மாக்கள்" (திவாகரம்.)

பரதவர்.

54. அதிபத்த நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 9-ஞ் செய்யுளில் "நுளையர்" என்றனர்.

"பரதவர் நுளையர் கடலர் வலையர்" (திவாகரம்.)

செக்கார்.

55. கலிய நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 5-ஞ் செய்யுளில் "தயிலவினைத் தொழின் மரபார்" என்றனர். இது செக்கில் எள்ளையிட்டு ஆட்டுபவரைக் குறிக்கும்.

"சக்கிரி நந்திகள் சேக்கா ராகும்" (திவாகரம்.)

வண்ணார்.

56. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனாரை, ஷையார் புராணம், 111-ஞ் செய்யுளில் 'ஏகாலியர்' என்றனர். ஏகாலி=சவுக்காரம். அதைப்போட்டு வெளுப்பவர்.

"ஏகாலியர் தூசாீரங் கோலியர்" (திவாகரம்.)

புலையர்.

57. திருநாளைப்போவார் நாயனாரை, அடியார் புராணம், 11-ஞ் செய்யுளில் "புலையர்" என்றனர்.

"இழிஞர் கொலைஞர் புலைஞ ரென்றுங்
கிசையும் பெயர்சண் டாளர்க் கெய்தும்" (திவாகரம்.)

பாணர்.

58. திருநீலகண்டத்துப்பாண நாயனாரை, அடியார் புராணம், 3-ஞ் செய்யுளில் "பாணர்" என்றனர்.

"இன்னிசைக் காரர் மதங்கர் பாணர்" (திவாகரம்.)

சாதியறியாத நாயன்மார்கள்.

59. எறிபத்த நாயனார்.
60. கணம்புல்ல நாயனார்.
61. காரிய நாயனார்.
62. குலச்சிறை நாயனார்.
63. தண்டியடிகணாயனார்.

இவ்வறுபத்துமூன்று தனியடியார்களுக்கு சேக்கிழார் திவாகர நிகண்டார் கூறிய சாதிப்பெயர்களையே குலப்பெயர்களாகச் சூட்டி அழைத்திருக்கின்றார். ஏனாதிநாத நாயனார் கள்குலத்தவரா யிருப்பின் திவாகர நிகண்டார் கூறிய கள்விலைஞருக்குரிய சாதிப்பெயர்களி லொன்றை சூட்டி யழைத்தே யிருப்பர். அப்படி யழைக்காமையால் ஏனாதிநாதநாயனார் கள்குலத்தவரல்லவென்பது சேக்கிழாரின் முடிவு.

ஆயின் சிலர் சேக்கிழார் நாயனார் புராணத்தில் உமாபதி சிவாச்சாரியார் சான்றோரை பரதவருக்குச்கீழ் அமைத்திருத்தலால், சான்றோர் கள்விலைஞராகத்தான் இருப்பர் எனக் கொள்ளுகின்றனர். அப்படிக் கொள்ளவும் முடியாது. அவ்வாறு கூறிய செய்யுளின் அமைப்பின் ஆபாசத்தை அறிவிப்பாம்.

உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய
சேக்கிழார் நாயனார் புராணம், 36-வது செய்யுள்.

"திருமறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று சிவவேதிய
ரானைவழிப்பட்ட புராணமோ ரிரண்டு
துறைகழன்மா மாத்திரரொன் றறுவர்முடி மன்னர்
குறுநிலமன் னவரைவர் வணிகர்குலத் தைவ
ரிருமைநெறி வேளாளர் பதின்மூவ ரிடைய
ரிருவர்சா லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர்
பரதவர்சான் றார்வண்ணார் சிலைமறவர் நீசர்
பாணரிவரோ ரொருவராம் பகருங்காலே"

என்னுஞ் செய்யுளில்,

1. மறையவர் 13.
2. சிவவேதியர் 2.
3. ஆமாத்தியர் 1.
4. முடிமன்னர் 6.
5. குறுநிலமன்னர் 5.
6. வணிகர் 5.
7. வேளாளர் 13.
8. இடையர் 2.
9. சாலியர் 1.
10. குயவர் 1.
11. செக்கார் 1.
12. பரதவர் 1.
13. சான்றார் 1.
14. வண்ணார் 1.
15. மறவர் 1.
16. நீசர் 1.
17. பாணர் 1.

என ஐம்பத்தாறு நாயன்மார்களை விளக்கி, அடுத்த 37-ஞ் செய்யுளில் "அறுதிபெறத் திருமாபு குறித்துரையாய்ப் புராணமவைக ளொருபதின்மூன்று" என்பதில் வெளிப்படும் பதின்மூன்று (13) நாயன்மார்களையுஞ் சேர்க்க அறுபத்தொன்பதாகும். பெரிய புராணத்திற்குட்பட்ட நாயன்மார்கள் புராணம் எழுபத்திரண்டாகும். அவற்றுள் தனியடியார்கள் அறுபத்துமூன்று. கூட்டத்தடியார்கள் ஒன்பது, ஆக எழுபத்திரண்டாகும். எழுபத்திரண்டிற்கு அச்செப்

யுள் அறுபத்தொன்பது நாயன்மார்களைத் தெரிவித்துள்ளதால், அச்செய்யுளை முற்றும் ஊழல் என்கின்றோம். இது பஞ்சபாண்டவரைக் குறித்து, கட்டிற் கால்போல், மூவர் எனக் கூறி, இரண்டு விரலைக்காட்டி, நிலத்திலோர் கோடு கிழித்த தடிப்புலவன் கதையாக முடியும். அதனால் அப்பாடல் நியாயமுள்ளதல்லவென்கின்றோம். அச்செய்யுளில் விடப்பட்ட மூவர்களும் முக்கியஸ்தர்கள். அவர்களாவார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், சடைய நாயனார், இசைஞானியார் ஆவர். இம்மூவர்களையுஞ் சேர்த்தால்தான் 72-புராணமாகும். தனியடியார்களும் அறுபத்துமூவர் ஆவர். இவ்வித ஊழல் கணக்கை அப்பாட்டு அடக்கியிருத்தலால், அப்பாட்டு வெள்ளிப்பண்டாரம்போன்ற அற்பர் பாடி சேர்த்ததென்கின்றோம்.

புகழ்த்துணை நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், சடைய நாயனார், இசைஞானியார், முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டுவார் ஆகிய ஐவர்களும் சிவவேதியர்களாயிருக்க, அப்பாடலில் “சிவவேதிய ரரனை வழிபட்ட புராணமோ ரிரண்டு” எனக்கூறி இருவரைத் தெரிவித்ததுந் தவறு.

ஐயடிகள்காடவர்கோ னாயனார், கழற்சிங்க நாயனார், கூற்றுவ நாயனார், நரசிங்கமுனையரைய நாயனார், பெருமிழலை குறும்ப நாயனார், மெய்ப்பொருணாயனார்” எனக் குறுநில மன்னர் அறுவராயிருக்க “குறுநில மன்ன ரைவர்” எனக் கூறியதுந் தவறு.

இத்யாதி தவறுதலையுடைய அச்செய்யுளில் சான்றுரை பரதவருக்குக்கீழ் அமைத்தல் ஒரு பெரியதா? இவ்வற்பச் செய்யுளை யோசித்து, சாதியை வகுப்பது, அற்பத்தனமாகும். மணல் சோற்றில் கல்லாராய்வதைப் போலாம். அதுவே மணல்சோறு, அதில் கல்லாராய்வது எவ்விதம்? அதைப்போல், அப்பாட்டே தப்புப்பாட்டு, அதில் ஒப்பு எவ்

விதம் ஏற்படும்? அச்செய்யுளின் அமைப்பு சுத்த ஆபாச முறையெனவும், அற்பரால் பாடி சேர்த்ததெனவும், பின் எம்மால் வெளிப்படும் "உமாபதியார் சாதித் தொகுப்பின் தவறு" என்னும் நூலில் பரக்கக்காணலாம். நிற்க,

"காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் கள்விலைஞர் சேரியில்
சான்ற ரகந்தனில் உறுவை வளர்ந்தனர்"

எனக் கூறியிருத்தலின் சான்றார் கள்விலைஞரே யாவர் எனக் கூறுவர். அது தவறு. கபிலர் என்பவர் திருவள்ளுவர் காலத்தில் சங்கப் புலவராக இருந்தவர். அவர் "புலனழுக் கற்ற வந்த ணாளன்" எனவும், "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" எனவும், புறநானூற்றிற் கூறியவற்றால் மதிப்பினும், கல்வியினும், வாய்மையினும் மிக்குயர்ந்தவர். தற்காலமிருக்கும் சில அற்பப்பார்ப்பார வித்துவான்களைப் போன்றவரல்லர். இவர் "புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, நற்றிணை, பத்துப்பாட்டு" முதலிய சங்க நூற்களில் ஒவ்வோர் பகுதியையும், இன்னாநாற்பதும் பாடியவர். இந்நூற்களை யன்றி அகவலும் ஒன்று பாடியதாகப் புலப்படவில்லை. அப்படி பாடியிருப்பினும் அவர் சான்றார் என்னுஞ் சொல்லின் பொருளை யறியாதவர் அல்லர். அவரும் சான்றார் என்பதை பதிற்றுப்பத்தில் அரசர் என்னும் பொருளினும், இன்னாநாற்பதில் "அறிவுடையார்" என்னும் பொருளினும் நிறுத்தியுள்ளார். அஃது வருமாறு:—

பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்து,

7-வது அகவல், 13-வது வரியிலிருந்து.

"நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு
வலைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசக

ரெலிகா னேனங் கடுப்ப மெய்சிதைந்து
சாந்தெழின் மறைத்த சான்ருேர் பெருமகன்
மலர்ந்த காந்தண் மாரு தூதிய
கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப்
பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவரைக்
கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
செல்வக் கோமாற் பாடினை செலினே"

இவ்வகவல் கடுங்கோவாழியாதன் என்னும் சேரவரசன்மீது கபிலர் பாடியது. (இ-ள்.) "தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினை, தொடுக்கப்படும் கொன்றையோடு தொடுத்த கண்ணியையும், வாள்வடுமுகத்திலே பொறித்த மாண்வரி யாக்கையையும், மெய்யானது சிதைந்து அச்சிதைந்த வடுக்களானே பூசின சாந்தின் அழகை மறைத்த மெய்யையும் உடைய அரசர்ப் பெருமகனும், நேரிமலைக் கரசனும், செல்வமுடையவனுமாகிய சேரனைப்பாடிச் செல்லின்" என்பதாம். வெண்போழ்க் கண்ணி = பனங்குருத்தின் பிளவாலாகிய கண்ணி எனப்படும். சான்ருேர் என்பது அரசரைக் குறிக்கும். பனங்கண்ணியையும், வாள்வடுவுடைய முகத்தையும், சிதைந்தமெய்யையும் உடையவர் அறிவுடையாராகார். இவ்வமைப்பு அரசருக்குரியதால், இதில்வரும் சான்ருர் அரசர் எனப்படுவர்.

இன்னாநாற்பது, 18-வது செய்யுள்.

"ஆன்றவிந்த சான்ருேருட் பேதை புகலின்னு"

(இ-ள்.) "நிறைவால் மனமடங்கப்பெற்ற அறிவுடையவர் நடுவே அறிவிலானெருவன் பிரவேசித்தல் துன்பந்தரும்" என்பதாம். இங்கு சான்ருர் அறிவுடையார் எனப்படுவர். இவற்ருல் சான்ருரின் தன்மையை கபிலரும் அறிந்துள்ளார். இதோடு அவர்காலத்தில் ஏற்பட்ட சங்க நூற்கள் பல

வற்றுள்ளும் சான்றார் என்பது அறிவுடையாரையும், அரசரையுங் குறிக்குமென நூற்றுக்கணக்கான பிரமாணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றாவது கள்விலைஞரைக் குறிக்க முன்னெழவில்லை. அப்பெயரும் கள்சப்தத்தை விளக்காது. நிற்க, எம்மிடம் இருக்கும் ஓலை ஏட்டுப் பிரதியில்

"காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் கள்விலைஞர் சேரியில்
பழைய ரகந்தனில் உறவை வளர்ந்தனள்"

என எழுதப்பட்டுள்ளது. அப்படியுள்ளதை பிற்காலத்தவர் பழையர் என்பதை நீக்கி, சான்றார் என அச்சிட்டுக் கொண்டனர். இக்காலத்தில் சில சான்றார் கள்தொழில் புரிதலால் அங்ஙனம் செய்தனர்போலும். அது திருவாரூர் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றி, 1875-ம் வருஷத்தில் அச்சிட்ட சாதி நூலில் கள்விலைஞரை "பழையர்" எனக் கூறியிருக்க, அதற்கு 34-வருஷத்திற்குப்பின் அதே நூலை புரட்டி "சாதி பேத விளக்கம்" என்னும் மறுபெயர் புனைந்து 1909-ம் வருஷத்தில் அச்சிட்ட, யாழ்ப்பாணம், சி. செல்லையா பிள்ளை, நா. சிவசுப்பிரமணிய சிவாசாரி என்னும் இரண்டு 'தடியர்கள் "பழையர்" என்பதை நீக்கி "சான்றார்" எனக் கூட்டி அச்சிட்டதைப்போலென்க. ஆகவே, கபிலரை "சான்றார்" என்னும் பெயரின் பொருளறியாதவராக வெண்ணி, அவர் தலைபின் மேல் அக்குற்றத்தை யேற்றுதல் அசம்பாவித மென்க.

இன்னுஞ் சிலர் "ஈழக்குலம்" எனப் பெரியபுராணத்துட் கூறியிருத்தலின் "கள்குலத்தவர்" என்பர். இதுவுந் தவறு. "ஈழக்குலச் சான்றார்" என்பது "ஈழ+குலம்+சான்றார்" என்னும் மூன்று சொல்லாலாகிய ஒரு தொடர்மொழி. இவற்றுள் "ஈழ" என்பதை "ன"கர மெய்யைக்கொண்டு முடிப்பின், "ஈழன்" என நின்று, உயர்திணைப் பெயராகவும், "ம"கர மெய்யைக்கொண்டு முடிப்பின் "ஈழம்" என நின்று,

அஃறிணைப் பெயராகவும் விளங்கும். அவற்றுள் "ஈழன்" என்பது உயர்திணைப் பெயராயினமையின் ஒரு மனிதனது இடுகுறிப் பெயரையும், "ஈழம்" என்பது அஃறிணைப் பெயராயினமையின் "கள், பொன், தேசம்" என்னும் பொருளையுங் குறிக்கும். இங்கு 'ஈழக்குலச் சான்றார்' என்னுந்தொடர் உயர்திணையாகிய ஏனாதிநாத நாயனாரையே குறித்து நிற்றலின், "ஈழன்குலத்து சூரிய வம்ஸத்தவர்" அதாவது "சூரிய வம்ஸத்தில் வந்த ஈழன் குலத்தவர்" என உயர்திணைப் பொருளைக் கொள்ளலேசால் புடைத்து. அது,

"பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்
வலிவரி னியல்பா மாவி யரமுன்
வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை"

என்னும் நன்னூற் சூத்திரத்தில் வெளிப்படும் "சில விகாரமா முயர்திணை' என்னும் விதியை அனுசரித்து "ஆசீவகன் + பள்ளி = ஆசீவகட்பள்ளி" எனவும், "குமரன் + கோட்டம் = குமரக்கோட்டம்" எனவும் உயர்திணையில் நிலைமொழியின் ஈற்று மெய்கெட்டு, வருமொழியின் வல்லினமெய் மிகுத்து தமக்கேற்ற விகாரமாயினவாறு, "ஈழக்குலம்" என்பதும் வல்லினமெய் மிகுத்து, விகாரப்பட்டிருத்தலின், மேற்படி விதியை அனுசரித்து "ஈழன் + குலம்" எனவே பிரித்து பொருள்கொள்ள வேண்டுமென விளங்கும்.

அன்றியும் "குலம்" என்னுஞ் சொல் உயர்திணையாகவும், அஃறிணையாகவும் வழங்கும். உயர்திணையாக வழங்குமேல் 'சாதி, வம்ஸம்' என்னும் பொருளையும், அஃறிணையாக வழங்குமேல் "தோகுதி, கூட்டம்" என்னும் பொருளையுந் தரும். இங்கு ஏனாதிநாத நாயனாரது சாதியையே விளக்க வந்தமையின் உயர்திணையாகவே யிருத்தல்வேண்டும். குலம் என்பது உயர்திணையாயிருப்பின் அதற்கு முன்னை "ஈழ"

என்பது "ன"கர மெய்யைப்பெற்று "ஈழன்" என்று உயர்திணையாகவே இருத்தல் வேண்டும். உயர்திணையிலேயே விகாரப்படுமென்பதையும் இங்கு கவனிக்க வேண்டும். இதுவே இலக்கண முடிவு.

ஆயின் சிலர் "ஈழம்" எனப் பிரித்து "கள்" என்னும் பொருளைக்கொள்வர். அப்பொழுது 'ஈழம்' என்பது "ஈழம் பொன் கள்ளோர் தேயம்" என்னும் நிகண்டின் சூத்திரத்தால் "கள்ளையும், பொன்னையும், தேசத்தையும்" குறித்து அஃறிணைப் பெயராக நிற்கும். இவ்வஃறிணைப் பெயரோடு 'குலம்' சேரின், அதுவும் அஃறிணைப் பொருளையே கொண்டு 'கள்தொகுதி' எனவே விளங்கும். நாவெண்பாவில் வெளிப்படும் "கூவினவே கோழிக்குலம்" என்னும் பகுதி, அஃறிணைப் பொருளைக்கொண்டு, கோழியினது கூட்டத்தை விளக்கலைப்போல் "ஈழம் குலம்" என்னும் அஃறிணைப் பகுதியும் கள்கூட்டத்தையே விளக்கும்.

சாதிப்பெயர்கள் "பொருளடியாகவும், தொழிலடியாகவும், இடமடியாகவும்" வழங்கி வருமென்னுந் துணிபால், "ஈழம்" என்பதும் ஒருபொருளாயினமையின் அதை யனுசரித்தும் வழங்கி வருமென்பர். அப்படி வழங்கிவர, அவ்வஃறிணைப் பெயரோடு, உயர்திணை "ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால்" விகுதிகள் சேர்க்கவேண்டும். அப்பொழுதே உயர்திணையாகி சாதியை விளக்கும்.

ஈழம் + அர் + குலம் = ஈழவர் குலம், ஈழவகுலம், ஈழவ குலம் என விளங்கும். இது பொருளடியாகப் பிறந்த சாதிப்பெயர்.

பரதம் + அர் + குலம் = பரதவர் குலம், பரதவ குலம், பரவ குலம் என விளங்கும். இது இடமடியாகப் பிறந்த சாதிப்பெயர்.

காவல்+அர்+குலம்=காவலர் குலம் என விளங்கும். இது தொழிற் பெயரடியாகப் பிறந்த சாதிப்பெயர்.

என்பதாதியைக் கவனித்து "ஈழம்+குலம்" என்பது உயர்திணை விகுதி சேர்க்கையில்லாது சாதிப்பெயரை விளக்காதென வறியவும். இதன் விளக்கம் பின்வரும் "ஈழராஜன் சரித்திரம்" என்னும் நூலில் விரிவாகக் காணலாம்.

ஆகவே, மேற்கூறியவற்றால் நாம் அரச வம்ஸத்தவர் எனவும், நமது குலத்தொழில் வர்த்தகமும், கள்தொழிலும் அல்ல வெனவும், அவைகள் நமக்கு ஆபத்துத் தருமம் எனவும், மூன்முகத்தால் விளக்கினம். அப்படியாயின் நமக்குரிய குலத்தொழில் தான் என்ன வெனவும், நம் குலத்தவர் பூர்வம் என்ன தொழில் புரிந்து வந்தனர் எனவும் இனி ஆராய்வாம்.

பெரிய புராணத்தில் கூறப்படும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரும் நம் குலத்தவர் என் பிறசாதியாராலும், நம் சாதியாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவரும், நமக்கு வழங்கி வரும் சான்றார் என்னுஞ் சாதிப்பெயரையே குலப் பெயராகப் புனைந்தவரும் ஆகிய ஸ்ரீமத் ஏனாதிநாத நாயனார் அவர்கள் தொழிலைக்கொண்டே நம் குலத்தொழில் இன்னதென வறிவாம்.

பெரிய புராணம், ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்,
3-வது செய்யுள்.

"தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிப்பாட்டி
னன்மைக்க ணின்ற நலமென்றுங் குன்றாதார்
மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந்
தன்மைத்தொழில் விஞ்சையிற் றலைமை சார்ந்துள்ளார்"

இச்செய்யுளில் சேக்கிழார் ஏனாதிநாத நாயனாருக்கு வாட்படைப் பயிற்றலே குலத்தொழில் என விளக்க "வடி

வாட் படைபயிற்றுந் தன்மைத் தொழில்'' என்றார். அதனால் அவர் ஆயுதத் தொழிலைப் பயின்றவர் என விளங்கினது. அத்தொழிலும் அவருக்குக் குலத்தொழில் என விளக்க சேக்கிழார் ''தன்மைத் தொழில்'' என்னும் பிரயோகத்தை இடையில் வைத்துள்ளார். ''தன்மையு முரிமையுந் தங்குடித் தருமம்'' என்னும் நிகண்டின் சூத்திரத்தால் தன்மைத்தொழில் என்றால் குலத்தொழில் எனப் பொருள்கொள்ளுநம். இப்படை பயிற்றுந் தொழில் அரசருக்குரியது,

''ஓதலே வேட்டல் ஈதல்
உலகோம்பல் படை பயிற்றல்
மேதகு போர்செய் தீட்டல்
வேந்தர்செய் தொழிற்க ளாராம்''

என்னும் நிகண்டின் சூத்திரத்தால் விளங்கும். இதனால் ஏனாதிநாத நாயனார் அரசத்தொழிலைப்புரியார் என விளங்குவர்.

உபமன்னியு பக்த விலாசம், 29-வது அத்தியாயம்,
ஏனாதிநாதர் சரிதம், 3-வது சுலோகம்.

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌖𑍍𑌯
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃
𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌕𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 ॥

''அஸ்மின் னேனாதி நாதாக்ய
ஆசீத் சாக்ஷி குலோத்பவ:
நிருப: ஸஸ்த்ர காலாசார்யா
சிவபக்தாங் கிரீ ஸக்ததி: ॥''

இச்சுலோகத்தில் உபமன்னியரும் ஏனாதிநாத நாயனாருக்குச் சஸ்திரத்தொழிலே குலத்தொழிலென விளக்க ''ஸஸ்

த்ர கலாசார்யர்" என்றனர். இதனால் அவர் சஸ்த்ரத் தொழிலைப் பயின்றவர் என விளங்கினது. ஸஸ்த்ரம் என்றால் ஆயுதம் எனப் பொருள்கொள்ளும். சஸ்த்ரத் தொழிலைக் குலத்தொழிலாகப் பெற்றவர்களும் அரசரே!

அப்படியாயின், "வேளாண் குலம்பெருக வந்துதித்தார் கோட்புலியா ரெனும் பெயரார்" என்னும் பெரியபுராணப் பகுதியால் கோட்புலி நாயனர் வேளாளராவர். அவரும் "வளவர் தந்திரியராய் வேற்றுப் புலம்பெருகத் துயர்விளையப் போர்விளைத்துப் புகழ் விளைப்பார்" எனும் பகுதியால் சோழ ராஜாவிடத்து சேனாதிபதித் தொழில்பூண்டு போர்த்தொழில் புரிந்தனர் என விளங்கலைப்போல், ஏனாதிநாத நாயனாரும் போர்த்தொழில் புரிந்திருக்கலாம். அதனால் அத்தொழிலை ஏனாதிநாத நாயனாருக்கு மாத்திரம் குலத்தொழில் என்பது எவ்விதம்? என்பர். அதை விளக்குவாம்.

"அன்ன ராயினு மிழிந்தோர்க் கில்லை" *

என்னும் தொல்காப்பியம், மரபியல் சூத்திரத்தால் வேளாளருக்கு "வில், வேல், வாள்" முதலிய ஆயுதத்தொழில் கிடையாதெனக் கூறியிருக்கிறது.

"உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தினை" †

என்னும் தொல்காப்பியப் பகுதியும் வேளாளரை யொழித்து ஒழிந்தோரை நோக்குவதால் அத்தொழில் வேளாளருக்கில்லை என வறிவர். ஆயின்,

"வேந்து விடுதொழிலிற் படையுங் கண்ணியும்
வாய்ந்தன ரென்ப வவர்பெறும் பொருளே" §

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், 84-வது சூத்திரம்.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், 31-சூத்திரம்.
§ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், 81-வது சூத்திரம்.

(இ-ள்.) "வேந்தர் கொடுப்பின் வேளாண் மாந்தர்க்குப் படைக்கலமுங் கண்ணியும் பெறும் பொருளாகச் சொல்லப் படும்" எனப் பொருளெழுதி யுள்ளார் நச்சினார்க்கினியார். அப்படி எழுதியதால் வேளாளர் வில் வேல் வாள் முதலா யின பெறுதற் குரிய ரல்லர் என்றும், அவர் வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் தண்டத்தலைமையாகிய சிறப்பைப் பெறுவ ரேல் அவர்பாற் படையும் பொருளாகப் பெறுவர் என்றும் விளங்குகின்றது. இவ்வகையால் வேளாளராகிய கோட்புலி நாயனாரும் தண்டத்தலைமையைப் பெற்றிருக்கலாம். அதனால் அத்தொழில் அவருக்குக் குலத்தொழிலாகாது. பாரதகாலத் தில் அரசர்கள் அரசர்களிடம் சண்டைசெய்வதேயன்றி, தமக் குயர்ந்த பிராமணனிடத்திலாவது*, தமக்குத் தாழ்ந்த வைசியர், சூத்திரர் இடத்திலாவது சண்டை செய்யார்கள். கிருஷ்ணன், பீமன், அர்ச்சுனன் ஆகிய மூவர்களும் பிரா மண வேடந்தரித்து ஜராசந்தனைக் கொல்ல, அவன் இல்லத் திற்கேகி சண்டைக்கழைக்க, அவன் அரசர்களன்றி, மற்றை யோர்பால் சண்டைசெய்யே னெனக்கூறியதாகவும், தங்கள் சுயரூபத்தைக் காண்பித்து சண்டை செய்ததாகவும் வியாச பாரதங் கூறுகின்றது. அப்படியாயின் துரோணர் கிருபர் முதலியோர் தண்டத்தலைமையை யேற்றாரே எனின், அவர் கள் ஆமாத்திய பிராமணர்களாவர். அவர்களைச்சுட்டி:—

ஆமாத்திய பிராமணர்.
சைவபுராணம், 69-வது அத்தியாயம்,
17, 18-வது சுலோகம்.

శ్లో॥ దైవాద్వాహాత్సంజాతో
విట్శూద్ర క్షత్రియ స్త్రియాం।

* "அந்தணாளர்க் கரசு வரைவின்றே" (தொல்காப்பியம்.)

తేనోప నీతో వైద్యస్స్యా
దాయుర్వేద మధీత్యచ।
శూద్రాణాం చానులోమానాం
సకుర్యా ద్భేషజక్రియాం॥

"தைவாத் விவாஹாத் ஸம்ஜாதோ
விட்சூத்ர க்ஷத்ரியஸ் ஸ்த்ரியாம்"

"தேநோப நீதோ வைத்யஸ்ஸ்யா
தாயுர் வேத மதீத்யச
சூத்ராணும் சாநுலோ மாநாம்
ஸகுர்யாத் பேஷ ஜக்ரியாம்"

(இ-ள்.) "பிராமணனுக்கும் க்ஷத்திரிய ஸ்திரீக்கும் தெய்வ விவாகத்தாற் பிறந்தவன் ஆமாத்திய பிராமணன். இவன் ஆயுர்வேதத்தை வாசித்து வைத்தியஞ் செய்தல்" என்பதாம்.

ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள்,
சாதிநூல்
அநுலோமருற்பத்தி, முதலாவது செய்யுள்.

"பதுமைசேர் மறையோர் வேந்தர்
பாவையை வேட்க வந்தோர்
விதமுட னுய ராமாத்ய
வேதிய ராகி மிக்கத்
ததர்வணத் தனுர் வேதத்தோ
டாயுத மறை பயின்று
மதகரி பரிதே ரூர்ந்து
மன்னவர் சேனை காப்பார்."

(இ-ள்.) "மறையவர் மன்னர் பாவையை மணந்து பிறந்தவர் ஆமாத்திய பிராமணர் என்னுஞ் சாதிப்பெயரைப் பெற்று, ஆயுர்வேதத்தோடு, தனுர்வேதத்தையும் பயின்று, அரசர்களது சேனையைக் காப்பார்" என்பதாம். இவைகளை நோக்க ஆமாத்திய பிராமணர் அரசரோடு கலந்து நின்று சண்டை செய்யலாமென விதியிருத்தலின், அவர்கள் ஆயுதங் கொண்டு சண்டை செய்தார்கள். பெரியபுராணத்திற் கூறப்படும் ஆமாத்தியராகிய சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் தண்டத் தலைமையை யேற்று வடபுலத்து வாதாபி நகரின்பேரில் சண்டைக்கேகியதும் இவ்வகையே!

பெரிய புராணம், சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம்,

3-வது செய்யுள்.

"ஆயுள் வேதக் கலையு மலகில் வடநூற் கலையுந்
தூயபடைக் கலத்தொழிலுந் துறைநிரம்பப் பயின்றுள்ளார்
பாயு மதகுஞ் சாடும் பரிபு முகைக்கும் பண்பு
மேய தொழில் விஞ்சையினு மேதினியின் மேலானார்"

என்னுஞ் செய்யுளால் விளங்கும். இவைகளைநோக்க அரசர்களுக்கே ஆயுதத்தொழில் உரியதென விளங்கும்.

"There exists a tradition to the effect that the Kshatriyas followed the profession of arms up to the time of Emperor Alamgir, when a large number of them having been slain in the Dakhin wars, the Emperor, out of pity, ordered their widows to be remarried. This cammand the head of the caste disobeyed, so the Emperor dismissed all Kshatriyas from his military service, and ordered them to be

shopkeepers and brokers for the future" Vide, W. W. Hunter's Statistical Account of Bengal. Vol. IV. P. 48.

"இதற்கொரு சரித்திரப்பிரமாணம் உண்டு. ஆலம்கர் சக்கரவர்த்தி காலம்வரைக்கும் ஆயுதத்தொழிலே அரசர்கள் மாத்திரம் கையாண்டு வந்தார்கள். அந்த சக்ரவர்த்தி காலத்தில் நடந்த ஒரு பெரிய தக்காண சண்டையில் அநேக அரசர்கள் கொலையுண்டார்கள். சக்ரவர்த்தி, மனம் இரங்கி, இறந்த அரசர்களின் விதவைகளை மறுமணம் புரிந்துக்கொள்ள உத்தரவிட்டான். இந்த உத்தரவை சாதித்தலைவர்கள் புறக்கணித்தார்கள். அதனால் சக்கரவர்த்தி யுத்தத் தொழிலிலிருந்து எல்லா அரசர்களையும் விலக்கி, பிற்காலம் அதாவது வருங்காலத்தில் அவர்கள் வர்த்தகர்களாகவும், தரகரிகளாகவும் இருக்க அவர்களுக்கு உத்தரவிட்டான்" என அண்டர் துரை அவர்கள் கூறியுள்ளார். இவ்வகையால் கோட்புலிநாயனார் முதலியோர் தண்டத்தலைமையை பெற்றிருந்தாலுமிருக்கலாம். அரசர்கள் தங்கள் சாதியாரை யுத்தத்தொழிலிலிருந்து விலக்கியபின், மற்ற சாதியார்களை சமமாக யுத்தத்தொழிலில் சேர்த்துக் கொண்டனர். அக்காலத்திலிருந்தே சூத்திரர் முதலிய மற்ற சாதியார்களும் யுத்தத்தொழிலில் இறங்கினர். இவ்வகையாக நம் ஏனாதிநாத நாயனாரும் அரசனிடமிருந்து தண்டத்தலைமையைப் பெற்றிருக்கப்படாதா? அல்லது பிற்காலத்தில் எல்லா சாதியாரும் படைத்தொழிலில் சேர்ந்ததைப்போல் இவரும் சேர்ந்திருக்கப்படாதா? எனின், அப்படி இவ்விருவகையிலும் இவருக்குக் கொள்ளப்படாது. அதேனெனில், அப்படைத்தொழில் இவருக்கும் இவர் குலத்தவருக்கும் குலத்தொழில். இவ்விதம் கோட்புலி நாயனார் முதலியவர்களுக்குக் குலத்தொழிலெனக் கூறப்பட்டில்லை, அதை விளக்குவாம்.

பெரியபுராணம், ஏனாதிநாதநாயனார்
புராணம், 5-வது செய்யுள்.

"நள்ளார் களும் போற்று நன்மைத் துறையின் கண்
எள்ளாத செய்கை யியல்பி னொழுகு நாட்
டள்ளாத தங்க டொழி லுரிமைத் தாயத்தின்
உள்ளா னதிசூர னேன்பா னுளா னொருவன்"

(இ-ள்) "பலைகவர்களும் தம்மை வழிபடுதற்குரிய சால்பாகிய நன்னெறிக்கண் குறைவில்லாத செய்கையோடு கூடிய முறைமையில் நடக்கும் அந்நாளில், தள்ளக்கூடாத தங்கள் தொழிலுரிமைக் குரிய தாயத்தாரில் உள்ளவனாய் அதிசூரனென்றொருவ னிருந்தான்" என்பதாம். இச்செய்யுளில் ஆயுதத்தொழில் அவர் குலத்தொழில் எனவிளக்க,

தள்ளாத	தள்ளக்கூடாத
தங்கள்	தங்களுடைய
தொழில்	தொழிலுக்கு
உரிமை	பாத்தியதையுடைய
தாயத்தின்	சுற்றத்தார்களில்
உள்ளான்	உள்ளவன்

என்னும் பொருளைக்கொண்டு விளங்குகின்றது. இச்செய்யுள் ஏனாதிநாதநாயனாருக்கு படைத்தொழிலே குலத்தொழில் என விளக்குகின்றது.

பெரியபுராணம், ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்,
7-வது செய்யுள்.

"தானாள் விருத்திகெடத் தங்கள்குலத் தாயத்தின்
ஆனாத செய் தொழிலா மாசிரியத் தன்மைவள
மேனாளுந் தான்குறைந்து மற்றவர்க்கே மேம்படலா
லேனாதி நாதர்திறத் தேலாவிகல் புரிந்தான்"

(இ-ள்.) "தான் செய்துவரும் சீவனோபாயம் கெடும்படி தங்கள் குலத்திற்குரிய சுற்றத்தார்களுக்கு குறையாத சாதித் தொழிலாகிய வாட்படைப்பயிற்றும் ஆசிரியத்தன்மையால் வரும் வருவாயானது மேல் மேல் நாடோறும் குறை வடைந்து ஏனாதிநாத நாயனாருக்கு மேம்படுதலினாலே அந்நாயனாரிடத்து நீதியில்லாத பகையைச் செய்தான்" என்பதாம். இச்செய்யுளும் ஆயுதத்தொழில் அவருக்குக் குலத்தொழில் என விளக்க,

தங்கள்	தங்களுடைய
குலம்	குலத்திலுதித்த
தாயத்தின்	சுற்றத்தார்களுக்கு
ஆனாத	கேடாத
செய்தொழிலாம்	செய்யத்தகுந்த தொழிலாம்

என்னும் பொருளைக்கொண்ட பகுதியை வைத்துள்ளது. இவற்றுள் "செய்தொழிலாம்" என்னும் பகுதி "அப்படைத் தொழிலையே செய்யத்தகுந்த குலத்தவர்" என வற்புறுத்துகின்றது. இதனாலும் ஏனாதிநாத நாயனார் படைத்தொழிலுக்கு உரியார் என விளங்குவர்.

பெரியபுராணம், ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்,
13-வது செய்யுள்.

"வந்தழைத்த மாற்றான் வயப்புலிபோத் தன்னார்மு
னந்தமது வாட்பயிற்று நற்றாயங் கொள்ளுங்கால்
இந்தவெளி மேற்கைவகுத் திருவேம் பொருபடையுஞ்
சந்தித் தமர்விளைத்தாற் சாயாதார் கொள்வதென"

(இ-ள்.) போர் செய்யும்பொருட்டு வந்து அறைகூவிய பகைவனாகிய அதிசூரன், வலியினையுடைய ஆண்புலிபோன்ற ஏனாதிநாத நாயனாருக்கு முன்னே (கூறுவானாயினன்), நம் மரபிற்குரிய வாள் வித்தையைக் கற்பிக்கும் நல்ல உரிமையை

நாமிருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தனக்கெனச் சிறப்பாகக் கொள்ளுமிடத்து, இவ்விடத்திருக்கின்ற வெளியிடத்தில் இருவருடைய போர்த்தொழிற்குரிய படைவீரர்களையும் இரு வகுப்பாக வகுத்து எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தால், தோல்வி யடையாதவர்கள் கொள்வதே நலமென்றான் என்பதாம். இச் செய்யுளில் வரும் "நந்தமது வாட்பயிற்றும் நற்றாயம்" என்பதற்கு,

நந்தமது	நம்முடைய
வாட்பயிற்றும்	வாளைப்பயிற்றும்
நற்றாயம்	நல்லஉரிமையை

உடையோம் எனக் கூறியிருத்தலால் அப்படைத்தொழில் அவர்களுக்குக் குலத்தொழில் என விளங்கும். 'நந்தமது' என்னும் பகுதி தொழிற் சோந்தத்தை விளக்குகின்றது. இதை யனுசரித்து,

உபமன்னிய பக்த விலாசம், 29-வது அத்தியாயம்,
ஏனாதிநாதர் சரிதம், 6-வது சுலோகம்.

[illegible]
[illegible]

"குலக்கர்ம சமுத்பந்ந வ்ருத்தி ஹாந்யாயுத ஸ்ரமே
ஏனாதிநாதமாசார்யந் நஸேயே பௌருஷேணஸ:"

(இ-ள்.) "ஏனாதிநாத நாயனார் குலத்தவர்கள் எல்லாருக்கும் வம்ஸத்தொழிலாக பிறந்திருக்குந் தொழிலில் (உள்ளவனாகிய) அந்த அதிசூரனென்பவன் மற்றவர்களுக்கு ஆயுதத்தை (கற்பிக்குந்) தொழிலில் குருஸ்தானமாகிய ஏனாதி நாதநாயனாரை எப்பொழுதும் பவுருஷத்தினால் சகிக்காது (விரோதித்து வந்தான்)" என்பதாம். இச்சுலோகத்தில் வரும் "குலக்கர்ம சமுத்பந்ந வ்ருத்தி" என்பதற்கு,

சமுத்	(ஏனாதிநாத நாயனார் குலத்தவர்கள்) எல்லாருக்கும்
குலக்கர்ம:	வம்ஸத் தொழிலாக
உத்பந்ந	பிறந்திருக்கும்
வ்ருத்தி	தொழில்

அதாவது "ஆயுதத்தொழில் ஏனாதிநாத நாயனார் குலத்தவர்கள் எல்லாருக்கும் வம்ஸத்தொழிலாக பிறந்திருக்கும் தொழில்" எனப் பொருள்கொள்ளும். இதில் குலத்தொழில் என விளக்க "குலக்கர்மம்" என்றார். இத்யாதிப் பிரமாணங்களால் "படைத்தொழில்" ஏனாதிநாத நாயனாருக்குக் குலத்தொழில் என விளங்கினது. ஏனாதிநாத நாயனார் அரசவம்ஸத்தவ ராயினமையினாலேயே ஆயுதத்தொழிலைக் குலத்தொழிலாகப் பெற்றனர்.

"The Rajaputs were a race of Warriors, who formed the ruling class, wherever they settled." Vide, J. Talboys Wheeler's History of India. ch. VII.

"இராஜ புத்திரர்கள் யுத்த வம்ஸத்தவர்கள். அவர்கள் தங்கும் தேசங்களுக்கு அரசாட்சி செய்யும் வகுப்பினருமாவர்" என உவீலர்துரை அவர்கள் கூறுகின்றார். பிரமம் என்பது வேதம். அதை ஓதி, அதில் சொல்லிய அர்த்தங்களை யறிந்து, அதன் தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவன், பிராமணன் என்று அங்கிராவு கூறுகின்றார்; இதைப்போல் போர் என்பது "யுத்தம்" அந்த யுத்தத்திற்குரிய நூற்களையும் ஆயுதங்களையும், ஓதியும் பழகியும், அதன் தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவன் பொருநன் எனப்படும். பொருநன் என்பது க்ஷத்திரியருக்குரிய பல பெயர்களில் ஒன்று.

"புரவலன் பெருமா னேந்தல் பூபாலன் வேந்தன் மன்னன்
நரபதி பொருநன் சக்ரி நகைமுடி நிருப னேடு"

என்னும் சூடாமணி நிகண்டின் சூத்திரத்தால் விளங்கும். திருக்குறளில் பரிமேலழகரும் கல்வியை அரசியலில் வைத்து, கல்வி என்பதற்கு அரசன் தான்கற்றற்குரிய நூற்களைக் கற்றல்; அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலம் என்றிவற்றி நூற்களும் முதலாயின எனப் பொருள்தந்து எழுதியுள்ளார். இவற்றால் வேதம் பார்ப்பாருக்கும், படைக்கலம் அரசருக்கும் உரியதென்றேற்படுகின்றது. இதனாலேயே அவர்களை படைபயிற்றும் வகுப்பார் எனக் கூறுகின்றனர்.

"The Kshatriyas belong to the second or military class. They are kings and soldiers." Vide, The Rev. H. Bower's Essay on Hindu Caste, P. 5.

"க்ஷத்திரியர் இரண்டாவது அல்லது படைபயிற்றும் வகுப்பைச்சாருவர். அவர்கள் அரசரும், யுத்தரங்கத்தவருமாவர்" என்பதாம். இப்பகுதியில் அரசர்களை ஆயுதவகுப்பார் என்கின்றனர். இவ்விதமாகவே நம் ஏனாதிநாத நாயனாரையும் சேக்கிழார் சுவாமிகள் "மறப்படைவாட் சுற்றத்தார்" என்கின்றனர்.

பெரியபுராணம், ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்,
12-வது செய்யுள்.

"புறப்பட்ட போதின்கட் போர்த்தொழில்கள் கற்கும்
விறற்பெருஞ் சீர்க் காளையர்கள் வேறிடத்து நின்றார்
மறப்படைவாட் சுற்றத்தார் கேட்டோடி வந்து
செறற்கரும்போர் வீரர்க் கிருமருங்குஞ் சேர்ந்தார்கள்"

(இ-ள்.) "ஏனாதிநாத நாயனார் போர்க்கோலங்கொண்டு, புறப்பட்டபொழுது, அவரிடத்தில் போர்த்தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ளும் வலியால் மிக்க வீரர்களும், வேறிடங்களில்

வசிப்பவர்களாகிய வீரம் பொருந்திய வாட்டொழிலை குலத் தொழிலாகப்பெற்ற அவர் சுற்றத்தார்களுங் கேட்டு, விரைந்து வந்து ஒருவராலும் செயித்தற்கரிய போர்த்தொழிலில் வல்லவராகிய ஏனாதிநாத நாயனாருக்கு இரண்டு பக்கமுஞ் சேர்ந்தார்கள்'' என்பதாம். இப்பிரயோகத்தில் வரும் போர்த் தொழில்கள் கற்குங் காளையர்கள்'' என்பதற்கு,

போர்த்தொழிலை	யுத்தத்தொழிலை
கற்கும்	பயிலும்
காளையர்கள்	சிறுவர்கள்

அதாவது ''போர்த்தொழிலை கரத்தொழிலாகப் பயிலும் சிறுவர்கள்'' எனினும், ''போர்த்தொழிலுக் குரியவர்களல்லாத சிறுவர்கள்'' எனினும், குலத்தொழிலல்லாது ஜீவனார்த்தமாகப் பழகும் சிறுவர்கள் எனினும் பொருந்தும். இக்காளையர்கள் கோட்புலி நாயனாரைப்போன்ற பிறசாதியார்களாயினமையின் அவர்களுக்கு போர்த்தொழிலைக் குலத் தொழிலெனக் கூறுதொதுக்கினர். ஆயின் நம் ஏனாதிநாத நாயனார் வம்ஸத்தவர்கள் போர்த்தொழிலுக்குரியாராயினமையின் அவர்களை ''மறுப்படைவாட் சுற்றத்தார்'' என வகுத்தோதினர்.

மறம்	வீரம்பொருந்திய
வாள்படை	வாளாயுதத்தை (யுடைய)
சுற்றத்தார்	குலத்தார்

எனப் பொருள்படும். ''ஆயுதம் பயிற்றுங் குலத்தார், ஆயுத குலத்தார்'' என்பது தேர்ந்த முடிபு. இதனால் ஆயுதத் தொழிலை குலத்தொழிலாகப்பெற்ற ஏனாதிநாத நாயனார் வம்ஸத் தவர்கள் அரசரே!

பிரகஸ்பதி ஸ்மிருதி.

శ్లో॥ ఇజ్యాధ్యయనదానేచ
ప్రజానాం పరిపాలనం।
శస్త్రాస్త్ర ధారణ సేవా
కర్మాణి క్షత్రియస్యతు॥

"இஜ்யாத் யயனதா நேச
ப்ரஜாநாம் பரிபா லனம்
சஸ்த்ராஸ்த்ர தாரணஞ் சேவா
கர்மாணி க்ஷத்ரியஸ் யது"

இச்சுலோகத்தில் வரும் "சஸ்த்ராஸ்த்ர தாரணஞ் சேவா கர்மாணி க்ஷத்ரியஸ் யது" என்பதற்கு:

சஸ்த்ரா	வாள்
அஸத்ரா	பாணம் (முதலியன)
சேவா	பயிற்றும்
கர்மாணி	தொழில்
க்ஷத்கிரியஸ்யது	அரசர்களுக்குரிய
தாரணம்	கடன்

எனப்பொருள் கொள்ளும். இதனால் படைத்தொழில் அரசருக்குரிய குலத்தொழில் என விளங்கினது. அவ்வரசத் தொழிலைக் குலத்தொழிலாகப்பெற்ற, நமது ஸ்ரீமத் ஏனாதி நாதநாயனாரும், அவர்வம்ஸத்திலுதித்த கிராமணி, நாடார்களாகிய நாமும் அரசவம்ஸத்தவர்* எனவும், அவ்வம்ஸத்திற்குரிய

* ஏறக்குறைய பதினாறாம் நூற்றாண்டின் கடையிலிருந்தே நமது குலத்தவர்கள் கள்தொழிலை கையாண்டு வருகிறார்களென சிலமேதைகளால் யூகிக்கப்படுகின்றது. அதை இதன்பின் வரும் நூலில் விளக்குவாம்.

தொழிலாகிய படைத்தொழிலையே குலத்தொழிலாகப் பூர்வம் நமது முன்னோர்கள் பெற்றிருந்தார்கள் எனவும், " ஐயமற விளங்குகின்றது.

ஆயின் "க்ஷத்திரியனுக்கு ஆபத்துக்காலம் வந்த வழியும், வேட்பித்தல் முதலிய வேதியன் தொழில் இழிந்ததேயாம். எப்போதைக்கும் தன் சாதிக்காயினும் மேல் வருணத்தாருக்குரிய ஜீவனத் தொழிலைத் தான் விரும்பலாகாது" என வசிட்டரால் கூறியவாறு நம்குலத்தவர் தாழ்ந்த குலத்தவராயிருப்பின் ஆயுதத்தொழிலாகிய உயர்ந்தத் தொழிலை கையாள நேருமா? அதுவுங் குலத்தொழிலெனக் கூறமுடியுமா? அரசருக்குரிய ஆயுதத்தொழிலை அநபாயச்சோழன் அவைக்களத்தில், ஏனாதிநாதநாயனார் வம்ஸத்தவர்களாகிய கிராமணிகளுக்கும் நாடார்களுக்கும் குலத்தொழிலென சேக்கிழார் கூற சோழன் ஒப்புவனா? ஏனாதிநாதநாயனாரும், அவர் வம்ஸத்தவர்களாகிய சான்றார்களும் அரசவம்ஸத்தவராயினமையினாலேயே ஆயுதத்தொழிலை அவர்களுக்குக் குலத்தொழிலெனச் சேக்கிழார் செப்பவும், சோழன் ஒப்பவும் நேர்ந்தது. ஆகவே, இத்யாதிப்பிரமாணங்களை நோக்க "நமது குலத்தொழில் யாது?" என்னும் பிரசனைக்கு "ஆயுதம் பயிற்றல்" அதாவது "அரசருக்குரியதொழில்" எனவே பதில் ஏற்படுமென்பது தேர்ந்த முடிவு. சுபம்!

முற்றிற்று.

முடிவுரை.

இன்றைக்குச் சுமார் 360-வருஷங்களுக்குமுன், அதாவது, பதினாறாம் நூற்றாண்டில் நவீனமாய் இத்தென்தேசத்தில் வெளிக்கிளம்பிய வடுக அரசர்களுடைய கொடுமையினால் நாம் நம்மத சாஸ்திரங்களைப் படிக்கவும், அதன்படி நம்குல தருமங்களை நடத்தவும், நம்மவர்களுக்கு அனுகூலமேற்படாமல் போயிற்று.

"In spite of the abilities they exhibit when suitably employed, and in spite of the reputation of their ancestors which has survived to this day. The descendants of the ancient rulers of the land have now lost nearly every thing and are reduced to the most abject condition." Vide, On the Original Inhabitants of Bharatavarsha or India, Ch. IV, P. 75.

"பூர்வ அரசர்களுடைய வம்ஸத்தவர்கள் அவ்வளவு கீர்த்தியுள்ளவர்களா யிருந்தபோதிலும், அவர்கள் தற்காலம் அவர்களுக்குரிய எல்லா அங்கங்களையுந் தோற்றுத் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள்" என்று ஆபர்ட்துரை அவர்கள் கூறியவாறு, அரசகுலத்தவர்களாகிய நாமும் வடுக அரசரால் தோற்கடிக்கப்பட்டு மநுசொல்லுகிற பிரகாரம் ஆபத்துத் தருமத்தை, அதாவது அன்னிய சாதியார் தொழிலை நம்மவர்கள் அனுஷ்டிக்க நேர்ந்தது. ஆபத்துத் தருமம் என்றால் பகையரசரால் பீடிக்கப்பட்ட ஊரிலுள்ள அரசர்கள் தங்கள் தொழிலினின்று விலகி தாழ்ந்தத் தொழிலைப் புரிவதாம்.

திருஷ்டாந்தமாக ஐந்தாறு வருடங்களுக்குமுன் நடந்த ஆங்கிலோ ஜெர்மன் யுத்தத்தில் ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தி பெல்

ஜியத்தைப் பிடித்ததும் அதிலிருந்து ஓடிப்போன பிரஜைகளை எல்லாம் அழைப்பித்து அவரவர்கள் செய்து வந்த தொழிலை யும், சொத்து சுதந்தரத்தையும் விட்டுக்கொடுத்தாரே யன்றி, அவர்களோடு அரச சந்ததியார்களையும் அழைப்பித்து அவர் களுக்குரிய தொழிலையும், சொத்து சுதந்தரங்களையும் அவர்க ளிடம் ஒப்புவித்தாரோ வெனின், இல்லை எனவே கூறவேண் டும். ஆதலால் அத்தகைய காலங்களுக்குப் பிறகு, அந்த அரச சந்ததியார்கள் மாத்திரம் ஆபத்துத் தருமத்தை அனு சரிக்க வேண்டிவரும்.

"ஆபத்துக் காலத்தில் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட சாதியா னுடைய பாவமான ஜீவன விருத்தியை அநுட்டிக்க வேண் டும்" என வசிட்டராலும், மநுவாலும் விதிக்கப்பட்டவாறு க்ஷத்திரிய குலத்தவர்களாகிய நாமும் நம் குலத்தொழிலை விட்டு, நமக்குத்தாழ்ந்த சாதியார் தொழிலைப்புரியநேர்ந்தது.

அப்படி நேர்ந்தமையால் நம் குலத்துள் அனுச்சாரங் கள் காலந்தோறும் இடை இடையே நுழைய நேர்ந்தன. சுவல்பகாலஞ் சென்றதன்மேல் அவ்வநாசாரங்கள் நம்மவர் களுக்கு சிஷ்டாசாரம்போல் தோன்றும்படி ஆய்விட்டது. நாகரீகமும், சீர்திருத்தமும், அபிவிர்த்தி ஆக ஆக உயர்வு தாழ்வு நோக்கிச் சிலர் நூதனத்தொழில் பயின்று மேலோ ராவதும், சிலர் அந்தப் பயிற்சியின்றி ஆபத்துத் தொழிலையே புரிந்து இழிவுறுவதும் வழக்கம். "ஆபத்துத் தருமத்தால் உத் தமசாதியாரும் அதம சாதியாராவதுண்டு" என யாஞ்ஞ வற்கியருங் கூறியுள்ளார். இவற்றிற் கிணங்க, நம் சாதியார் களிற் சிலர் சௌண்டிகர் தொழிலைப் புரிந்து வருதலால், நம் சாதி மொத்தத்தையும் சௌண்டிக சாதியார் எனக்கூறி, சௌண்டிகரோடு சேர்த்து இழிவுபடுத்தப் படுகிறோம். அவ் வழக்கே இப்பொழுது நம் சாதியின்பேரிலேறி துன்புறுத்து

வது. அத்தகைய தொழிலை யொழிக்க நம்மவருக்கு இடங்கொடுக்காமல் போய்விட்டது. அதனாலேயே நம் சாதியாரிற் சிலர் அக் கன்னார்தொழிலை 300-வருடகாலம் செய்துவந்து விட்டார்கள். அதை முற்றும் ஒழிக்க நாம் முயற்சிக்கவேண்டும்.

"Those of the invading force who escaped slaughter were carried away into captivity, and being in turn unsuccesfully employed first as cultivators, then as wood cutters and again as grass cutters to the royal elephants, the ultimately elected to be braziers, and braziers they are still." Vide, W. W. Hunter's Imperial Gazetteer of India. Vol. I, P. 358.

"சண்டையில் வெல்லப்பட்டு கொலைக்குத் தப்பித்துக்கொண்ட அரசர்களை சிறையாக்கப்பட்டு, அவர்களை பயிரிடும்படியாகவும், கட்டை வெட்டும்படியாகவும், யானைக்குப் புல்லறுக்கும்படியாகவும் ஏற்படுத்தினார்கள். கடைசியாக அவர்கள் கன்னாரத்தொழிலைக் கைபாண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுதும் கன்னாராகவிருக்கின்றார்கள்" என அண்டர் ஸனை அவர்கள் கூறியிருக்கின்றார். இப்பகுதியிற் கூறியபடி அத்தொழிலர் கன்னாரத்தொழிலைச்செய்யினும் கன்னாரசாதிக்குரிய சாதிப்பெயர்களாகிய,

"கலத்தைச் செய் கஞ்சகாரர்
கன்னுவர் கன்னா ராகும்"

என்னும் நிகண்டில் வெளிப்படும் கஞ்சகாரர் (கஞ்சம்=வெண்கலம், காரர்=செய்வோர்,) கன்னார் (கன்=வெண்கலவேலை, ஆர்=செய்பவர்,) கன்னுவர் (கன்=வெண்கலவேலை, உவர்=உடையவர், உவர் என்பது உயர்திணைப் பலர்பால் படர்க்கைச் சுட்டுப்பெயர்.) என்னுஞ் சாதிப்பெயர்களைப் பெறாமல் தங்களுக்குரிய அரசசாதிப்பெயரையே வைத்து நாளதும் விளங்கலைப்போலவும்;

"The Brahmans, in Karauli, next in number, are chiefly petty traders, who carry their merchandise or small pack-cattle, are their own property." Vide, The Native states of India and their princes. P. 24.

குடிமதிப்புத்தொகையில் பார்ப்பார்கள் அடுத்தவர்கள், அவர்கள் முக்கியமாக சிறியவர்த்தகர்கள். அவர்கள்வர்த்தகச் சாமான்களை பொதிமாட்டின்பேரில் கொண்டு போவார்கள். அப்பொதிமாடே அவர்களுக்குரிய ஆஸ்தி" எனக்கூறியிருக்கின்றது. இதில் கூறிய பார்ப்பார் பொதிமாட்டுத்தொழிலைப் புரிந்து, அதுவே ஆஸ்தியாகப் பெறினும், அத்தொழிலுக்குரிய சாதிப்பெயர்களைப் பெறுமல் பார்ப்பார் எனவே விளங்கலைப்போலவும்; நம்குலத்தவர்களாகிய சான்றூர்கள் கள்விலைஞர் தொழிலைப்புரியினும், அக்கள்விலைஞருக்குரிய சாதிப்பெயர்களாகிய "பழையர், பிழியர், படுவர், செளண்டிகர்" முதலிய சாதிப்பெயர்களைப் பெறுமல் கிராமணி, நாடார், சான்றூர் (இதன் மரூஉ சாணுர் *) என்னும் அரசர் பெயர்களையே பெற்று நாளதும் விளங்கி வருகின்றமையின் நாம் அரசர் எனப்படுவோம். அதனுல் இக் கள்தொழில், நம்குலத்தவர்களுக்கு ஆபத்துத்தொழில் எனவும், ஆயுதத்தொழிலே நம் குலத்தவர்களுக்குரிய சாதித்தொழில் எனவும் விளங்கும்.

* இச்சாணுர் என்னும் வார்த்தை 1834-ம் வருடத்திலிருந்தே நூற்களில் வழங்கி வருகின்றது.